

Crudelitatis Caluinianae exempla duo recentissima ex Anglia : quorum primum, continet barbarum ac saeuum Calvinianorum edictum recenter editum contra Catholicos: alterum verò, exhibet indignissimam mortem Illustrissimi viri comitis Northumbriae in castro Londinensi occisi mense Iulio huius anni 1585 : praemissa est praefatio ad Principes populosque Catholicos de cladibus quae haeresis infert Rebuspub. cum gratulatione de pace recenter facta in Francia. Adiectum est in fine exemplar quarundam literarum ex Anglia.

<https://hdl.handle.net/1874/427517>

CRVDELITATIS CALVINIANAE EX.

EMPLA DVO RECEN-
TISSIMA EX
ANGLIA.

Quorum primum, continet barbarum ac sæuum
Caluinianorum edictum recenter editum con-
tra Catholicos: alterum verò, exhibet indignif-
simam mortem Illustrissimi viri comitis Nor-
thumbriæ in castro Londinensi occisi mense Iu-
lio huius Anni. 1585.

Præmissa est præfatio ad Principes populosque Catho-
licos de cladibus quas hæresis infert Rebus pub.
cum congratulatione de pace recen-
ter facta in Gallia.

*Adiectum est in fine exemplar quarundam
literarum ex Anglia.*

Matth. 7. v. 16.

A fructibus eorum cognoscetis eos.

Anno Domini 1585.

GRADUATIONIS

UNIVERSITATIS

PARISIENSIS

ANNO DOMINI 1787

IN

ARTIBUS LIBERALIBUS
ET SCIANTIA
MAGISTRI
IN THEOLOGIA
ET PHILOSOPHIA
ET IURIS
ET MEDICINAE
ET LEGUM
ET MATHESIM
ET ASTRONOMIAE
ET COSMOGRAPHIAE
ET GEOGRAPHIAE
ET METEOROLOGIAE
ET AGRICULTURAE
ET MENSURARUM
ET PONDORUM
ET CAPACITATUM
ET TEMPERATURARUM
ET SONSUS
ET VIBRATIONUM
ET OPTICAE
ET ACOUSTICAE
ET PNEUMATICAE
ET AERIS
ET VAPORUM
ET CALORIS
ET FRIGORIS
ET ELECTRICITATIS
ET MAGNETISMUS
ET OPTICAE
ET ACOUSTICAE
ET PNEUMATICAE
ET AERIS
ET VAPORUM
ET CALORIS
ET FRIGORIS
ET ELECTRICITATIS
ET MAGNETISMUS

IN THEOLOGIA
ET PHILOSOPHIA
ET IURIS
ET MEDICINAE
ET LEGUM
ET MATHESIM
ET ASTRONOMIAE
ET COSMOGRAPHIAE
ET GEOGRAPHIAE
ET METEOROLOGIAE
ET AGRICULTURAE
ET MENSURARUM
ET PONDORUM
ET CAPACITATUM
ET TEMPERATURARUM
ET SONSUS
ET VIBRATIONUM
ET OPTICAE
ET ACOUSTICAE
ET PNEUMATICAE
ET AERIS
ET VAPORUM
ET CALORIS
ET FRIGORIS
ET ELECTRICITATIS
ET MAGNETISMUS

IN THEOLOGIA
ET PHILOSOPHIA
ET IURIS
ET MEDICINAE
ET LEGUM
ET MATHESIM
ET ASTRONOMIAE
ET COSMOGRAPHIAE
ET GEOGRAPHIAE
ET METEOROLOGIAE
ET AGRICULTURAE
ET MENSURARUM
ET PONDORUM
ET CAPACITATUM
ET TEMPERATURARUM
ET SONSUS
ET VIBRATIONUM
ET OPTICAE
ET ACOUSTICAE
ET PNEUMATICAE
ET AERIS
ET VAPORUM
ET CALORIS
ET FRIGORIS
ET ELECTRICITATIS
ET MAGNETISMUS

ANNO DOMINI 1787

IN THEOLOGIA
ET PHILOSOPHIA
ET IURIS
ET MEDICINAE
ET LEGUM
ET MATHESIM
ET ASTRONOMIAE
ET COSMOGRAPHIAE
ET GEOGRAPHIAE
ET METEOROLOGIAE
ET AGRICULTURAE
ET MENSURARUM
ET PONDORUM
ET CAPACITATUM
ET TEMPERATURARUM
ET SONSUS
ET VIBRATIONUM
ET OPTICAE
ET ACOUSTICAE
ET PNEUMATICAE
ET AERIS
ET VAPORUM
ET CALORIS
ET FRIGORIS
ET ELECTRICITATIS
ET MAGNETISMUS

ANNO DOMINI 1787

AD PRINCIPES POPULOSQUE CA-

THOLICOS DE CLADIBVS ET

exitijs, quæ regnis ac Rebus pub. inducit hæresis,
ab exemplo ANGLIÆ demonstratio: simul cum
congratulatione de voluntate iniecta à Deo di-
ctis Principibus populisque ad tantam pestem ex
terminandam, præsertim in Gallia.

N Beneficijs diuinis, quæ Deo
optimus maximus tanquã in-
dulgētissimus pater in filios ef-

Ingens
dei bene-
ficiū, in-
struiale
no malo.

fundit suos, illud vnum est vel
inter prima numerandū, quod aliorum pœ-
nis ac castigationib. eos admonet, quid sibi
timendum sit, & quid in super faciendum,
quo similem calamitatem præueniāt, ac an-
teuertant. Hoc expressit Propheta sanctus
Ezechiel. parabola illa per insigni duarum

Ezec. 23.

*Sororum Oollæ & Oolibæ. quarū prio-
ris castigatio ad posterioris instructionem
proposita fuit, hoc est, Samariæ calamitas
& deuastatio, ad vtilitatem Iudæ à clemē-
tissimo Domino dirigebatur. Hoc ipsū ego
A 2 existis*

PRAE AD PRINCIPES.

existimarem fieri his nostris temporibus, ab
 eadē illa immēsa Dei bonitate, erga respub.
 & principes Catholicos, quos aliorum ma-
 lis, qui sectis se implicuerunt, cōmonefacit,
 quanta & quā excitata diligentia praece-
 nere sibi suisque regnis ac statibus debeant
 de vitanda peste tam nefanda & calamito-
 sa. Taceantur vulnera, quæ cæteræ Prouin-
 ciæ, Germaniæ, Belgij, Daniæ, Suetiæ,
 aliorumque statuum ditiones acceperūt. (In
 quibus tamen illud vnum est omnium oculis
 euidentissimum maximeque dolendū, quod
 diuturnis dissentionibus ac disputationibus
 de fide, omnis ferè sensus & spiritus pietatis
 recteque viuendi, in quā plurimis hominibus
 extinctus cernitur.) Vt hæ omnes, inquam,
 regiones taceantur ac prætereantur, vna An-
 glia huius rei illustrissimum statui potest ex-
 emplum: cuius florētissima conditio dum fi-
 dem catholicam tueretur, vniuerso mundo
 satis cognita fuit: nunc autem quamuis ad
 perfectam castigationis suæ mensuram nō
 dum

Vulnera
 accepta
 ab heresi

dum peruenisse existimetur cum peccet in dies grauius: qui que eam gubernant, licet ex arte quadam plagas suas dissimulent, & in anem quandam felicitatis umbram reliquo orbi ostetare cupiant: tamen quam sit verè miserimus illius regni status, nemo hominū est, qui euidentissimè non perspiciat.

Cōditio
misera
Angliz.

Ac primum quidem de Catholicis ibidem commorantibus, nihil attinet hīc dicere: ex legibus enim quæ sequuntur, cæterisque omnibus, quæ hoc libello continētur, plus satis apparebit afflictissima illorum conditio. Qui reliqui sunt sectarij, & si dominantur illi quidem, maximis tamen conflctantur miserijs (si verum fateri vellent) & longè maiorum exagitantur timore impendentium. Primo enim dissidium est ingens per vniuersum regnum disseminatum, trium potentissimarum partium: Catholicorū, Protestantium, & Puritanorum. Hi inter se animis ac linguis digladiantur: hi libris indies conscriptis se inuicē confodiūt:

Catholici.

Heretici

Dissidia

hi non solum religione, verumetiam regni
 successionis praetensione, regendi forma re-
 giminisque praesentis vel approbatione vel
 improbatione, alijsque factionibus grauissia-
 me dissentiunt. Hinc est quod ij qui governa-
 cula tenent, nec sibi nec alijs (iusto Dei ius-
 terrores dicio) satisfacere possunt. Intus forisque sus-
 specta, dubia, ac formidolosa omnia. Sina-
 vis in aliqua parte Oceani compareat, ven-
 turam statim contra Angliam existimant.
 Si motus aliquis in Gallia, Belgio, His-
 pania vel etiā lōgius per exploratores suos
 nunciatur, in Angliam illum comparari
 suspicantur. Ita homines timidi & malè si-
 bi conscijs, quod omnium principum regna
 ac ditiones infestarent, ab omnibus vindic-
 tam timere coguntur. Verissimè enim dis-
 Iob. 9. ctum est à quodam: Quis restitit Deo, &
 pacem habuit?

Hinc iam sequuntur reliqua, quorum
 hoc in libello fit mentio ac narratio. Clau-
 ditur tota Anglia tanquam carcer, & lege
 cauetur

cauetur, ne quisquam exeat, etiam puer vel ^{Cautio:}
 famulus, sine speciali Reginae licētia in scri- ^{nes mi.}
 ptis habita. Deinde in omnibus portibus ^{scripsit.}
 constituuntur exploratores, qui omnes ex-
 euntes ingredientiēsq; minutissimè perscru-
 tentur, examinent, reuoluant, iurare & pe-
 ierare compellāt. Si literas quis afferat, pro
 ditionem existimant sine dubio cōtineri: si
 sarcinulas, inesse instrumenta ad Regnam
 occidendam. In qua vna re, tam perditè sunt
 miseri, vt his vltimis Comitū statutum ^{Vide c. l.}
 amplum coacti fuerint condere ne Regina ^à ^{decreto-}
 quoquā occidi possit. Cuius vnus statuti cō- ^{rū in par-}
 sideratio sola (si nihil aliud esset) satis eui- ^{lamēto.}
 denter in omnium hominum oculis consti- ^{29. Mar.}
 tuit desperatissimam istorum hæreticorum ^{1595.}
 suæq; Reginae conditionem. Quæ tamen se-
 quuntur in hoc libello, aliquanto magis rem
 dilucidant, præsertim illud, quod contra
 vnumquēque Sacerdotē, simpliciter & apo-
 stolicè ad eos ingredientem tanquam aduer-
 sus integrum exercitum scēuissimorum edi-

Tyranni
ca & bar
bara.

Et orū fulmine se muniūt. Deinde verò quòd
præcipuos ex nobilitate Principesque viros
abs se fugientes, retrahere ex fuga, carceri
busque mandare: alios verò domi vel custo-
dijs sepire, ne fugiant, vel clam occidere, ne
populum offendant, aliāq; similia cogantur
facere, quæ nō nisi in perditissimo rerum sta-
tu, & à perditissimis fieri solent.

Cur Deus
excitavit
Principes
ad hęc
resim ex
terminā
dam.

Quibus omnibus perspectis ac considera-
tis, adiuncto etiam, quod hæc omnia ferita-
tis monstra, tam in Anglia, quam alibi, ex
sola hæresi paulatim progressa sint: non mi-
rum, si Deus benignissimus sui populi com-
miseratione ac precibus commotus, instilla-
uerit animis Catholicorum Principum, desi-
derium quoddam acrius & vehementius,
ad regna ditionesque suas ab hac infesta ac
pestilentissima lue perpurgandas: maximè
verò potentissimo ac Christianissimo Gal-
liarum Regi, cum ingenti totius orbis Chri-
stiani exultatione hunc animum dedit. Qui
etsi & natura sua ad bonitatem propensissi-
ma,

ma, & educatione pietatisq; zelo, quem ex Christia
niss. Gal
liarum
rex.
 amore religionis catholicæ et ex sancta qua
 dam successione nobilissimæ & Christianiss
 simæ familie VALESIANÆ semper ha
 buit, ab hæreticis fuerit per se alienissimus,
 idq; etiã factis gloriosissimis ostēderit, prius
 quam ad diadematis sublimitatē peruenis
 set: tamē postea vel necessitate quadã coacta
 vel aliorum consilijs inducta, vel secreta for
 tasse Dei providētia atq; dispensatione qua
 dam permissa, sua Maiestas ad tempus eos
 pertulit, non sine maximo tam suorū subdi
 torum, quam reliquorū totius orbis Catholi
 corum dolore qui assiduis precibus à diuina
 bonitate efflagitabant, vt immutaret ali
 quando hanc suæ Maiestatis voluntatē ani
 mumq; daret acrem ad Ecclesiæ suæ cau
 sam aduersus hostes ac latrones propugnan
 dam: animum (inquam) zeli plenum robu
 stumq; ac ad Christi iniurias impatientem
 ne sua lenitate ac conuiuētia tam multa ani
 marum millia quotidie perirent.

Pax Gal-
lica, in
heretico
ru bellū.

Egd. 7.

Hoc ardentè petijt Christianus populus
ad aliquot iam annos, & hoc tandem vide-
tur concessisse clementissimus Dominus pe-
tenti suo populo: nec enim tam subita concor-
dia & inopinata animorum conspiratio in-
ter tuam Maiestatem suosque Principes, po-
pulosque Catholicos, quā nuper Respub. Chri-
stiana exultanter audiuit, fieri potuisset un-
quam ad extirpandam hæresim, nisi dextræ
Dei potentia interuenisset, quæ sola facit
mirabilia. Dicamus ergo & nos cum san-
cto illo: Benedictus Dominus Deus pæ-
trum nostrorū, qui dedit hanc volun-
tatem in cor Regis. Hoc est insigne teo-
stimonium diuinæ erga nos clementiæ, &
singularis suæ Maiestatis erga Deum pieta-
tis. Hoc est factum, æternæ memoriæ conse-
crandum, & infinitis gratijs laudibusque
prosequendum. Pertinet enim cum ad totius
Christiani orbis vtilitatem, tum ad regni
Galliæ conseruationem perpetuā. Dignū
fuit ergo hoc factum HENRICO Chri-
stianæ

Christianissimo Galliarum Rege: dignū fuit suo nomine, suo loco, sua familia, sua pietate, semetipso denique, & suis antecedentibus præclarissimis reb. gestis pro Ecclesia. Nec dubito quin ex hoc vno facto propositoque sanctissimo si executioni mādetur, sua Maiestas & regnis suis securitatem, subditisq. pacem ac tranquillitatem constituet, & sibi ipsi immortalem apud omnes Christianos gloriam, & coronam apud Deum immarcescibilem acquirat.

Quantum verò vniuersi sui populi beneuolentiā hoc egregio facto, sua sibi Maiestas excitauerit ac deuinxerit, eo ipso die luculentissime perspici, potuit quo frequenti senatu, astantibus, & assentiētibus, & adhortantibus Senatoribus omnibus, edictū illud odio sissimum pacificationis inite cum hereticis, reuocatū, exauthoratum ac deletū fuit. Hoc enim die, dierum omnium qui à multis sæculis illuxerūt, Gallia celeberrimo letissimoq. vniuersus ferè Parisiensis populus, à quo

Reuocatio edicti pacificationis p. regē Galliz.

PRAE. AD PRINCIPES.

à quo cæteri plerique totius Gallie dependen-
 dent, incredibili gaudio tanquam æstro quo-
 dam diuino percitus ac concitatus, ad pala-
 tium cucurrit publicū, suamque Maiestatem
 inusitato quodam genere exultationis acce-
 pit, insolitisque vocibus & acclamationibus
 ad ædem sacram primò, deinde domū vsque
 redeuntem, per omnes vias publicas prosecu-
 tus est. Quo singulari honore significare
 voluit Christianissimus Catholicissimusque
 populus, eo die verè se regem suum Chri-
 stianissimum agnouisse, omniumque glorios-
 sissimorum regum ac maiorum suorum spi-
 ritum, Clodouæorum nimirum, Caro-
 lorum, Lodouicorum, cæterorumque qui
 præclarissima pro Ecclesia gesserunt, in vno
 Christianissimo HENRICO reuixisse.

Atque vt ex hac recenti sanctissimæ vo-
 luntatis significatione, in Christianissimo po-
 tentissimoque Galliarum rege, qui pectus
 quasi Christiani orbis possidet, Christianus
 populus ineffabile gaudium letitiamque in-
 explia

explicabilem percipit: ita non minori con-
 solatione sustētatur, gaudioque perfunditur
 cum in memoriam reuocat antiquum &
 iam plurimis annis cognitum ac perspectum
 Catholici Hispaniarum regis constantissi-
 mum in hac causa zelum, qui cū velut bra-
 chia & artus reipub. Christianæ longissime
 latissimeque patentes, monarchia quadā in
 genti complectatur, nulla tamen eorum in
 parte, passus est vnquam hereticos consiste-
 re. Sed maximis licet sumptib. ac difficulta-
 tibus vbique semper eiecit, expulit atq̄ eli-
 minauit, vt Christi Ecclesiam tutelæ suæ
 patrociniōque commissam, tanquam fidelis
 custos, patronus ac pater, sartam-TECTAM in-
 uiolatamque ab omni periculo inquinamēti
 conseruaret. In quo illud vnum sempiterna
 quoque laude & seculorum omnium memo-
 ria & admiratione dignissimum est, quod
 cum vndique ab hereticis impugnaretur, &
 plurimis alijs difficultatibus, ratione tempo-
 rum & imperiorum suorum multitudine ac
 magni-

PRAE AD PRINCIPES

magnitudine Rex optimus vrgeretur, ex quibus omnibus liberari posse videbatur, ex vnica sola conditione libertatis haereticae, Belgis concedenda: Rex verè Catholicus considerans illud se nomen ab Ecclesia, regnūque ab Ecclesiae sponso accepisse, vt fidei Catholicae dominatū tueretur; noluit deesse se vel nomini vel loco suo, sed potius vniuersa sua regna in periculū quoduis humanum permittere, quam Dei causam sibi commens datam, vel deserendo, vel conuiuendo infirmiore reddere. Quo praecclarissimo facto suo verissime se regem Catholicum, verissime se patrem Christianae patriae praebuit: & omnis posteritas hoc de facto sempiternas ei debet gratias. Nisi enim ille vnus Christianorum principum hoc praestitisset, & inuictum animum & inflexibilem pro Ecclesiae defensione induisset, pessime nunc ageretur cum Repub. Christiana: & maiores fortasse radices haeresis impia accepisset quam aliquot deinde saecula extirpare potuissent.

tuissent. Hanc ergo sanctissimam Regis
maximi voluntatem, temporibus nostris sum-
mè necessariam, & dominus dedit, & illu-
strissimis postea victorijs contra hæreticos
honoravit, & æternis denique præmijs in
cælo remunerabit.

Ergo cum hanc eximiam voluntatum
unionem, propositorumq; consensionem in
duobus maximis Monarchis potētissimisq;
totius orbis Principibus, Christianus popu-
lus videat, quidni letetur, & ingenti con-
gratulatione, exultet? Quidni speret aliquā-
do fieri posse ut hi duo præclarissimi Chri-
stiani gregis arietes, coniunctis cornibus,
vniuersos lupos ex ouili Christi propellant?
maximè verò communis pastoris adiuti
baculo, qui vtrumque moderabitur, & in
pugna confirmabit. Ad quam rem videri
possit benignissimus Deus pastorem nouum
de industria ad eam dignitatem receter eue-
xisse, qui cōsideratis præsentis temporis ne-
cessitatibus maximis, & duorum præde-
cesso

Sixtus
Pōt. Ma-
ximus.

PRAE. AD PRINCIPES

cessorum præclarissimis conatibus, horumque
 Monarcharum sanctissimis voluntatibus,
 omnes suas cogitationes curasque hoc initio
 pastoratus sui in id vnum intendat, vt ho-
 rum potentissimorum Principum auxilijs,
 Ecclesiam Christi ab hæreticis purget.

Bonæ præ-
 sagitio-
 nes de no-
 vo Pon-
 tifice.

Atque hoc de illo sperare atque expecta-
 re non pauca nos iubent. Primum quidem
 insignis illa eruditio, morumque sanctitas,
 animi etiã magnitudo, zelusque singularis,
 ob quæ Sanctissimus Pontifex Pius quin-
 tus, hunc, religiosam vitam agentem, in Illu-
 strissimorum Cardinalium collegiũ coapta-
 uit. Quem excellentissimum Pontificem cū
 hic ad imitandum proposuisse sibi videatur,
 non potest illud gloriosissimum eius factũ
 ante oculos semper non habere, quo ille vni-
 tis coniunctisque Christianorum Principum
 copijs, Turcarũ vires sic imminuit; vt exin-
 de vix vnquam cōsistere potuerint. Deinde
 etiam illud ipsum nobis promittere videtur
 eximia illa pietatis significatio, qua statim
 ad

ad Cathedram Apostolicam euectus, literas
 pijsimas in vniuersum orbem Christianum
 emisit quibus omnium Catholicorum præ-
 ces ac charitatis opera humillimè petijt, ad
 obtinendum ei gratiam lumenque à Domi-
 no, viresque diuinas, quibus officij sui oneri
 par esse possit, nomniatim verò, ad infringē-
 dos hereticorum ac infidelium conatus. Sed
 supra omnes alias præsumptiones lætasque
 hominum præsagitiones de hoc Pontifice, il-
 lud vnum maximè omnium animis in hæret
 ac spe quadam certa replet futurorum bono-
 rû, quod fœmina illa sanctissima Vliisipo-
 nensis, cuius hodie tam euidentia cernuntur
 miracula, ac per vniuersum mundum testi-
 monijs certissimis confirmantur, multis die-
 bus priusquã moreretur, aut ægrotaret Gre-
 gorius decimustertius, prædixit illius
 mortē, reuelatã sibi à Domino, alteriusque
 successionem, in cuius pōtificatu, sua diuina
 Maiestas constituisse dicebat, magna quæ-
 dam facere ad suum honorē, Ecclesiæque vti-
 lita-

PRAE AD PRINCIPES.

Vide litem. Hæc prædixit, Dei famula, remque
 ras. R. P. totam aperuit reuerendo suo superiori ac
 Antõ. de cerda scri Provinciali Antonio de Cerda (est enim hæc
 ptas VII sibi sancta femina, Præposita domus cuiusdam
 sibi 30 Martij, religiosarũ, ordinis S. Dominici,) & ille li-
 & postea teris eadẽ testificatus est Vlißiponi scriptis,
 impres- decem dies antequã Romæ Gregorius aegro
 fas Ro. tare cœpisset, vt ex eisdem Romæ impressis
 ma. manifestissimè apparet.

Quis ergo Catholicus non optimè speret,
 cum tot & tanta diuinæ erga nos bonitatis
 indicia, tam multiplices coniecturas, vicinæ
 Dei misericordiæ prænuncias consideret,
 maximè verò, cum intueatur inimicos Dei,
 hostesque Ecclesiæ, ad eam impudentiam
 ac desperatam quandam insaniam peruenis-
 se, vt abiecto omni pudore, ac Dei homi-
 numque respectu, talia statuant, decernant;
 & exerceant in Catholicos, quæ diuinam
 Maiestatem vel nolentem (vt ita dicam)
 excitare ad iracundiam, & vindictam quo-
 dammodo extorquere necesse est? Nulla
 enim

despera-
 ta hereti-
 coru im-
 puæctia,

enim iniquitas magis perrumpit longanimitatem Dei patientiam, quam sceleritia & crudelitas, & facinorosorum hominum in Dei seruos immanitas. Quo in genere flagitij cum nostri tēporis heretici præ ceteris omnibus semper fuerint insignes, certissimum est diuinam iustitiam eos diu non passuram impunitos, præsertim in Anglia, vbi magis furenter, quam vlllo alio in loco, hæc impia nequitia tyrānidem suam exercet, vt ex ijs quæ consequuntur, manifestissimè conspicietur.

Rogemus ergo Deum & patrem Domini nostri Iesu Christi, vt causam suam respiciat, vt Ecclesiæ subueniat, eiusque impugnatores vel conuertat, vel euertat, vt vniuersali Pastori, suoque in terris vicario, cæterisque principibus Christianis, quibus vineæ suæ tutelam commisit, animos acres, vigilesque & excitatos inspiret, quibus ad hanc vineam defendendam, conseruandam ac perpurgandam incalescant. Vniuerso denique

Petitio
ad Deū.

PRAE. AD PRINCIPES.

que Christiano Catholicoque populo talem
sui nominis zelum, tantumque diuinarum
rerum sensum, feruorem, atque lumen imper-
tiat, vt alienis malis edocti, diligentius inui-
gilent ad vitandas haereses, & ad fidei Ca-
tholicae conseruationem, in qua vna totius
Reip. Christianae bonum, & omnia
um hominum salus atque
foelicitas, conti-
netur.

EXEM

EXEMPLAR LEGIS CRUDELISSIMAE,
CONTRA SACERDOTES ET
OMNES ECCLESIASTICOS ALIOS-
que Catholicos, conscriptæ in comitijs Parla-
mentalibus Angliæ, mense Martio, Anno
Domini 1585. regni verò
Elizabethæ 27.

Legis titulus.

ACTVS SEV STATVTVM CONTRA
IESVITAS & SACERDOTES & Seminarijs
prodeuntes, & contra alias consimiles personas
inobedientes. Chap. 2.

Præfatio.

Totius legis fundamentum manifestis mendacijs
nitens. Vide annot. sequentem.

CUM variæ personæ, Iesuitæ nuncupati
vel professi, sacerdotes etiam Seminari-
stæ, alijque Presbyteri in partibus vl-
tramarinis creati ac ordinati, iuxta formam ac
ritus Ecclesiæ Romanæ, in hoc Angliæ regnum, a-
liæque regni Maiestatis dominia à paucis annis
venerint, ac missi fuerint, quotidieque veniant
ac mittantur, ea intentione (quod satis † confi-
tit tam ex varijs ipsorum examinationibus &
confessionibus, quam ex multis alijs medijs &
probationibus manifestis) non solum vt Maie-

† Hoc impu-
dentissime
affirmatur,
cum nullis
adhuc tormen-
tis vel ynam
syllabam ca-
lis confessio-
nis aut pro-
bationis ex-
torquere po-
tuerint.

ab no 1559
puph...
no 85...

STATVTVM CALVINIANVM

Statis suæ subditos ab obedientia debita auer-
tant, sed etiam ad concitandam seditionem, ac
rebellionem, & apertam hostilitatem infra suæ
Maieſtatis regna, ad magnum periculum secu-
ritatis Maieſtatis suæ, personæ regalissimæ, sed
ad totius regni extremam perditionem, desola-
tionem & subuersionem, nisi per bona quædam
& opportuna media huic incommodo occur-
ratur, & malum imminens tempestiuè præue-
niatur.

DECRETA.

I. *Quod omnes Ecclesiastici Catholici exu-
lare debent.*

† Simile pla-
ne decretum
habes Hune-
rici tyranni
Ariani, de e-
ijciendis Ec-
clesiasticis
Catholicis
ex Africa, apud
Vid. velle lib. 5. de
perſ. Vandal.

† Hoc adij-
ciunt cum in
speciale odiū
nouorum Sa-
cerdotū, qui
dominante
illorum hæ-
resi, suborti
sunt: tā etiā
ne includan-
tur nonnulli
apostorū pseu-
doepiscopi
& prælati, q
ex antiquis
Monachis &
Sacerdotibus
apostatis fa-
cti fuerunt.

AD HUIVS rei reformationem, statutū sit,
decretum & stabilitum, Reginae excellentissi-
mæ maieſtatis autoritate, ac autoritate domi-
norum tam Ecclesiasticorum, quàm temporali-
um, populiq; Anglicani in hoc Parlamento con-
gregati, ac autoritate totius parlamenti, quod
† omnes & singuli *tesuita, Sacerdotes seminariste,*
& alij Sacerdotes quicunque creati vel ordi-
nati extra regnum *Anglia.* aliaque Maieſtatis
suæ dominia, vel in aliquibus Maieſtatis suæ do-
minijs ac regnis, ex autoritate & potestate, vel
iurisdictione à *Sede Romana* deriuata, vendica-
ta, vel prætenſa, † post festum Natiuitatis *S. Iohannis Baptistæ* anni primi regni dictæ suæ Maie-
ſtatis, discedent ex eodem regno *Anglia,* omni-
busque alijs maieſtatis suæ regionibus ac domi-
nijs, infra quadraginta dies, post finem præſen-
tis Sessiois Parlamentalis, si ventum, auram, &
transitū commodū nancisci queāt: vel alioquin
statim

IN CATHOLICOS ANGLIAE.

statim post dictos quadraginta dies, ubi primum ventus, aura, & transitus haberi possunt.

2. Ecclesiastici manentes in Anglia vel ingredientes post 40. dies rei sunt læsæ Maiestatis.

STATUTUM fit præterea, & decretum auctoritate prædicta, quod posthac non licebit ulli *lesitæ*, Sacerdoti, seminaristæ, aut alicui alteri Sacerdoti, vel Diacono, vel Religioso, vel Ecclesiasticæ personæ cuicumque, quæ infra idem regnum, vel alia suæ Maiestatis dominia nata fuit, & antegresso tempore post dictum festum Natiuitatis S. Iohannis Baptiste, anni primi regni suæ Maiestatis creata, ordinata aut professa fuerit, vel deinceps creari, ordinari, aut profiteri poterit auctoritate aliqua, vel iurisdictione à *se de Romana* deriuata, vendicata, vel prætensa, quocumq; demùm nomine, titulo vel gradu vocentur aut censeantur, non licebit (inquam) huiusmodi cuiquam personæ post supradictos 40. dies elapsos, in aliquam huius regni, aut aliorum Maiestatis suæ dominiorum partem venire, vel in ea esse aut remanere, nisi in illis tantum casibus specialibus, & ex occasionibus illis specialibus, & pro illis tantum temporibus, quorum vel quarum in hoc præsentis statuto expressa mentio fit. Qui aliter fecerit, omnis huiusmodi transgressio pro læsæ Maiestatis crimine habebitur & iudicabitur: & persona quæcumq; taliter transgressa fuerit, propter huiusmodi transgressionem, læsæ Maiestatis rea iudicabitur: patieturq; spoliabitur, atq; mulsetabitur, vt læsæ Maiestatis conuicti solent.

*Nota Juri tracti
de possessione ubi dicitur
Sg. de sedar op
Anglia qd iure
pau 65*

† Hinc patet totum honorem esse in sede Apostolicam. Sa. n. Sacerdotes consecrati more Græcorum, vel vltio alio ritu schismatico aut sedario ingrederentur Angliam, periculum ex hac lege non incurrerent.

STATVTVM CALVINIANVM

3. Qui Ecclesiasticos recipiunt, plectendi sunt
homicidarum pœna.

QVICVM QVE autem post elapsos quadraginta dies, & tempus illud abeundi prius constitutum ac limitatum, scienter ac volenter domo receperit, sustentauerit, confortauerit, adiuuerit aut defenderit aliquem huiusmodi *Iesuitam, Seminaristam sacerdotem, aut alium Sacerdotem, vel Diaconum, vel Religiosum, vel Ecclesiasticam personam*, vt supra dictum est, liberè agētē aut extra carcerem constitutum, † cognoscens eum *Iesuitam esse, Sacerdotem seminaristam, aut alium talem Sacerdotem, Diaconum, vel Religiosum, vel Ecclesiasticam personam*, vt supra dictum est: pro huiusmodi offensa condemnabitur *felonia*, perinde ac si furti aut homicidij reus esset, absque vilo clericatus beneficio ad euadendum, hoc est, mortis supplicio, iactura bonorū, ac alijs pœnis mulctabitur, quibus de furto aut homicidio conuicti mulctari solent.

4. Iuuenes laici non redeuntes domum, & fidem
Catholicam abiurantes, rei sunt læsa
Maieſtatis.

STATVITVR porrò authoritate prædicta, si subditus aliquis Maieſtatis suæ, non *Iesuita, nec Sacerdos seminarista, aut alius talis Sacerdos, Diaconus, Religiosus, Ecclesiasticus*, (vt supra dictum est) in collegio tamen aliquo *Iesuitarum, vel † in aliquo seminario iam erecto vel constituto, aut posthac erigendo ac constituendo in partibus transmarinis, vel extra hoc regnum in locis*

† S. Albini
protomartyr
Angliz pro
pter recepti
onem cleri
ci passus est.
Beda lib. 2.
c. 7. Histor.
Anglorum.

† Hoc dicitur,
quia in
his locis tan
tum Angli
sunt Sacer
dotes: ex
quo patet
hoc decretū
eō tendere,
quò editū
Hunerici V.
et ali prohibē
tis, ne ampli
us crearen
tur Sacerdo
tes Catholi
ci. In vic. S.
Fylu. lan. 2.

IN CATHOLICOS ANGLIÆ.

locis externis, vel nunc existens & institutus, vel posthac futurus & instituendus, non redeat in hoc regnum infra sex menses post edictum super hac in re in ciuitate *Londinensi* sub magno sigillo regio publicandum, moxque infra biduum post huiusmodi in *Angliam* reditum, coram Episcopo diocœseos, vel duobus Iusticiarijs pacis eiusdem comitatus, ad quem vel quam appulerit, non se submiserit suæ Maiestati, eiusque legibus, iuramentumque de religione in statuto anni primi regni eiusdem suæ Maiestatis editum, non susceperit, quod tunc, talis quilibet alio modo, quam dictum est, rediens, ingrediens, & existens in hoc regno, vel alijs suæ Maiestatis dominijs, propter huiusmodi offensam reditus, vel existentia in regno, vel in alijs suæ Maiestatis dominijs, absque submissio-
ne prædicta, iudicabitur quoque vt læsæ Maiestatis reus, patieturque, spoliabitur, atque mulcabitur, vt in causa læsæ Maiestatis.

5. *Qui vllum subsidium præstiterit Catholicis exulibus, amittit bona & libertatem.*

IN SVPER autoritate prædicta statuitur & decernitur, si aliqua persona Maiestati suæ subdita, vilo vnquam tempore post elapsos quadraginta dies prædictos, scienter ac volenter, directè vel indirectè, per viam cambij, aut alia quavis arte, via, aut medio quocunque transfulerit, tradiderit, vel miserit, aut transferri, mitti, vel tradi procurauerit aut effecerit, vltra mare vel extra hoc regnum, vel extra alia Maiestatis suæ dominia, vel territoria, ad aliquas externas par-

STATVTVM CALVINIANVM

† Simile cru-
delitatem ob-
ijcit Eusebius
Vercellen.
Arianis, q̄
prohiberet
Catholicis
affiliis, ele-
mosynas au-
xiliosq; suorū
in vita Eue.
epud Sur. mē
in Augusti.

in Anglia

† Quam a-
trox pœna
ob elemosy-
nam forte
matris in fi-
liam, aut ve-
pris in mari-
tum.

tes, vel alioqui scienter ac volenter concesserit, † dederit, aut contribuerit aliquam pecuniam, aut aliud subsidium alicui *Iesuitæ*, *Sacerdoti seminaristæ*, aut alicui alij *Sacerdoti*, vel *Diacono*, vel *Religioso*, vel *Ecclesiastico* (vt supra dictum est) vel in subsidium, aut beneficium alicuius collegij *Iesuitarum*, vel *seminarij* iam erecti ac constituti, aut posthac erigendi & constituendi in vllis partibus *transmarinis*, vel extra hoc regnum in vllis locis *externis*, vel in subsidium alicuius personæ tunc *existentis*, de, vel, in dictis collegijs vel *seminarijs*, & nondum reuersæ in hoc regnū cum submissione in hoc statuto expressa, & in eodem regno *persistentis*: quod tunc quelibet persona sic offendens † incurreret periculum, & pœnam statuti de *Premunire* facti anno 16. regni regis *Richardi secundi*, quæ pœna est, vt perdat omnia bona tam mobilia quàm immobilia, & corpus tradatur ad perpetuos carceres.

6. *Qui dimiserit filium aut famulum extra Angliam, nisi cum speciali Regine licentia in scripto, perdit pro singulis vicibus 333. aureos.*

STATVTVR porrò & decernitur auctoritate prædicta, quod non licebit vlli personæ suæ Maieitati subditæ vlllo tempore post dictos quadraginta dies, durante suæ Maiestatis vitam (quam Deus diutissimè durare velit) suam prolem, vel aliam quampiam personam suo regimini commissam, in vllas partes *transmarinas* extra

IN CATHOLICOS ANGLIÆ.

extra suæ Maiestatis obedientiam ac ditiones mittere, absque speciali licentia suæ Maiestatis, vel quatuor cōsiliariorum priuati suæ Maiestatis concilij sub signata manibus, & in eum finem habita vel obtenta (exceptis mercatoribus, propter eos solummodò, quos ipsi vel aliquis eorū ad partes transmarinas negotiationis suæ tantum causa transmiserint, vel vt tanquam nauæ inseruiant, nec aliter) sub pœna confiscationis centum librarum monetæ Anglicanæ pro quolibet huiusmodi offensa.

7. *Huius crudelissima legis executio in quouis Angliæ Comitatu fieri potest.*

STATVITVR insuper auctoritate prædicta, quòd quælibet huius statuti transgressio examinari, audiri & determinari possit, tam in tribunali, quod vulgariter Bancum regium nuncupatur, in Comitatu quo pro tempore tribunal illud erit, quam etiam in alio quocunque Comitatu infra regnum hoc, vel alia suæ Maiestatis dominia, vbi transgressio ipsa committitur, vel committeretur, vel vbi transgressor apprehendetur & capietur,

8. *Permittitur naucleris exportare Ecclesiasticos in exilium, infra quoddam spatium, & cum quibusdam conditionibus.*

PROVISVM etiam & eadem auctoritate supradicta statutum sit, quòd liceat, licebitque vnicique domino, vel gubernatori nauis aut nauiculæ, quouis tempore infra dictos quadra-

STATVTVM CALVINIANVM

quadraginta dies, vel aliud tempus antea dicta-
rum personarum abitioni concessum ac limita-
tum, transuehere in quascunque partes transma-
rinas, quemuis huiusmodi *Iesuitam, Sacerdotem
seminaristam*, vel alium *Sacerdotem* prædictū,
modò idē *Iesuita, Sacerdos seminarista*, vel alius
quiuis *Sacerdos* prædictus, sic transuehendus,
tradat Prætori, aut alij cuiuspiam Magistratui illi-
us oppidi, portus, vel loci quo ad trās fretandū
venerit, † nomen suum, & quo in loco ordinem
illum suum, seu gradū acceperit, & quanto tem-
pore in regno hoc remanserit, vel in alijs suæ
Majestatis dominijs ac ditionibus.

† Hoc totū
ad fraudem
pertinet, vt
quos vellent
ex præcipuis
retinere:
sicut retinēe
quos in car-
ceribus ha-
bet. Sed laus
Deo, paucis-
simi vñ sunt
hoc priuile-
gio.

9. *Ecclesiastici omnes qui quouis tempore in cau-
sis religionis submittere se voluerint regnæ
legibus, liberantur à pœnis totius
huius legis.*

PROVISVM sit præterea, quòd hoc statutū,
vel aliquid in eo comprehensum, non extende-
tur ad aliquem talem *Iesuitam, Sacerdotem semi-
naristam*, vel alium *Sacerdotem, Diaconū* vel *Re-
ligiosum, vel Ecclesiasticum*, vt prædictum est, qui
aliquo tempore infra dictos quadraginta dies,
vel infra triduum postquam in hoc regnum, vel
alia suæ Majestatis dominia posthac venerit,
† submitserit seipsum alicui Archiepiscopo, vel
Episcopo huius regni, vel alicui Iustitiario pa-
cis infra comitatum quo appulerit, moxque ve-
rè & sincerè coram dicto Archiepiscopo, Epi-
scopo, vel tali Iustitiario pacis, iuramentum su-
pra nominatum de religione, quod editum fuit
anno primo huius Regnæ, acceperit, suæq; ma-
nus

† Hinc pa-
ret totum il-
lum iuramentū
contra Regi-
næ personā,
positum in
præfatione,
falsum esse,
& solū cau-
sam huius
barbaræ le-
gis, religio-
nis Catholi-
cæ odium fa-
cto.

Instrumētum datus

IN CATHOLICOS ANGLIAE.

nus scriptione confessus fuerit, & agnouerit, deincepsque confiteri & agnoscere continuauerit, debitam suam obedientiam erga suae Maiestatis leges, statuta, & ordinationes iam latas & ordinatas, seu † in posterum ferendas ac ordinandas in causis ad religionem pertinentibus.

† Animada-
uerte quam
sit hoc abser-
uum.

20. Quod prima nobilitas siue Pares Angliae, per suos aequales, vel ad mortem, vel ad spoliationes ac carceres pro offensis in hanc legem iudicabuntur.

PROVISO semper, quod si contingat aliquando deinceps principem aliquem huius regni, quem Parem vocamus, accusari de aliqua transgressione, quae hoc statuto sit crimen laesae Maiestatis, *felonia*, aut reatus de *Premunire*, quod inuestigatio & determinatio huius principis causae, ad eiusdem ordinis Principes, & ad suos dignitate pares pertinebit, quemadmodum in alijs huiusmodi criminum causis fieri solet.

11.

PROVISO nihilominus, & autoritate praedicta declarato † quod si quis talis *Iesuita*, *Seminarista* sacerdos, vel alius cuius *Sacerdos* praedictus casu aliquo ita debilis aut corpore infirmus fuerit, ut ille, vel illi, infra tempus hinc limitatum, sine euidenti & imminente periculo vitae, emigrare nequeant, hocque innotescat, tam per corporale iusiurandum partis laborantis, † quam per alias idoneas rationes, ipsi Episcopo dioecese sano, & duobus Iustitiarijs pacis infra comitatum, in quo dicta persona vel personae commorantur: quod tunc data obligatione bona, & sufficienti-

† Periculosum
egrotantibus
longius tempus
manere
permittitur,
sed cum talibus
conditionibus,
ut totus hic paragraphus
ad fraudem, &
non ad lenitatem
compositus sit.

† Iurare debet, & tamen
ei non creditur,
nisi aliunde etiam
probetur.

ficiente securitate, dictæ personæ vel personarum, simul cum fideiussoribus obligatis ad summam ducentarum librarum Anglicanarum ad minimum, quod ille vel illi interea temporis bene & legaliter se gerent erga supremam Dominam nostram Reginam, & erga vniuersum illius populum, quod tunc ille seu illi sic permiffi, & sic vt supra dictum est, facientes, poterunt remanere & persistere in dicto regno sine vllò detrimento vel periculo (quod ille vel illi alioquin per hoc statutum incurrerent) tantisper, dum per dictum Episcopum & Iustitarios, limitatum ac ordinatum fuerit, modò tamen, id tempus dilationis non excedat sex menses ad plurimum, & nemo detrimentum aliquod sustinebit, vel periculum incurret per hoc statutum, ex eo quod sustinet vel recipiat huiusmodi personam vel personas, sic (vt dictum est) permiffas, eo duntaxat tempore durante, quo tales personæ infra regnum consistere permittentur, nõ obstantibus quibuscunque in hoc statuto contentis ad contrarium.

12. *Qui Sacerdotes cognitos non prodiderit, plebetur ad arbitrium Regine.*

STATVTVR præterea autoritate prædicta, quod omnes & singuli huius regni subditi, qui post elapsos quadraginta dies supradictos, cognouerint & intellexerint, vllum huiusmodi *iesuitam*, *sacerdotem seminaristam*, aut alium *sacerdotem* supradictum manere, consistere, vel existere infra hoc regnum, vel infra alia Regine dominia & loca, contra verum sensum & intentum

¶ Hæc legis conuersatio talis & tam captiosa est per Angliæ leges, vt nullis nisi peditissimis tere hominibus inijci solet, nec fideiussores possunt securitatem pro quoquam in eogenere obligationis spondere, sine cuiusdam ipsorum periculo. Vnde vix patet pro filio, in hac obligatione spondere, & multò minus quàm audebit pro Sacerdote Catholico se prodere. Catholici & simul obligare se ad summam 666. aureorum, quæ hic requiritur. Hoc satis cognitum erat huius paragraphi feri proutibus.

IN CATHOLICOS ANGLIAE.

intantum huius statuti, & non † detexerit eundem alicui Iustituario pacis, vel superiori Magistratui infra duodecim dies post talem notitiam habitam, sed volenter potius celauerit hanc suam notitiam: quod quilibet sic offendens multabitur & incarcerabitur ad arbitrium Reginae. Quod si verò pacis Iustitarius eiusmodi, vel superior Magistratus, cui talis dilatio & detectio facta fuerit, infra viginti octo dies sequentes, alicui consiliario regio vel Praesidi, aut Vicepraesidi concilij regij in partibus Septentrionalibus, & Valliae finibus constituti, pro tempore existenti, dictae rei notitiam non intimauerit, quod tunc ille vel illi sic transgrediētes, pro qualibet huiusmodi transgressione ducentas marcas Anglicanas pro multa pendent.

13. Quod Magistratus cui sit proditio, eam testificabitur.

STATVITVR porro auctoritate praedicta, quod Consiliarius privati consilij regij, Praeses, vel Vicepraeses, cui talis informatio exhibita fuerit, tradet parti informanti scedulam manu sua subscriptam, qua testificabitur talem sibi informationem exhibitam fuisse.

14. Quod iuramenta, obligationes, & submissiones, quae fient, in acta publica referentur.

STATVITVR praeterea, quod omnia huiusmodi iuramenta, obligationes, & submissiones, quae vigore huius legis ac statuti fient modo supradicto, referentur in Cancellariam per eos coram quibus facta fuerit, infra

† Haec antiqua periculatorum in haelium lege debentur ut sacerdotibus datur id fecit Magnus Rex apud Bed. li. i. c. 7. Hist. idem L. i. c. n. ius tyrannus, ut habes in vitis SS. martyrii Heemyli Strabonici lan. 13. id ipsum fuerunt Valerianus & Gallienus supp. ut docet martyr. un. S. Stephani Papa. Augul. 5. ubi etiam videtur Uet, quo modo S. Aita. nobile potius martyrii partem voluit, quam Narcisum Episcopum proderatitanti. id dicit potest de S. Albano & alios.

tres

STATVTVM CALVINIANVM

† Inanis est
hæc seueri-
tas, quia nul-
la talia ha-
bitus facta
sunt, nec o-
pinor in po-
sterum fiet

tres menses post submissionem huiusmodi, † sub
pœna mulctæ centum librarum monetæ Angli-
canæ, pro qualibet eiusmodi negligentia; quæ
mulctæ in vsum Dominiæ Reginæ, hæredum &
successorum eius applicabitur.

15. *Si quis se submiserit & abiurauerit, con-
spectum tamen Regina ad decem millia-
ria fugere debet per decem annos,
sub pœna capitis.*

† Quid si Re-
gina inopi-
nato se mo-
neat versus
locum in quo
degar talis
submissus &
abiuratus si
ne dubio, di-
ga* esset qui
viam quæ
nis ratione
amittat, cū
enim iam
omiserit.

ETIAM statuitur, vt si persona aliqua, quæ il-
lo modo quo dictum est, se submiserit ac iura-
uerit, infra decem annos post talem submissio-
nem factam, intra decem milliaria accesserit ad
illum locum in quo sua Maiestas fuerit, absque
licetia suæ Maiestatis, ad eum specialem finem
concessa, & per manus propriæ suæ Maiestatis
subscriptionem contestata: quod tunc & dein-
ceps † talis persona non gaudebit sua dicta sub-
missione, nec vllum ex ea beneficium ac-
cipet, sed quod dicta submissio pla-
nè irrita & inanis fiet, perinde
ac si nunquam facta
fuisset.

ANNO.

ANNO TATIO
AD STATUTI PRAECE
DENTIS PRAEFATIONEM
MENDACIS.

S I M A M I.

V M considero quam manifesta mendacia hoc parlamentum Anglicanum in hac sua praefatione ponat pro totius sequentis crudelitatis fundamento, occurrunt autem verba illa verissima Sancti Augustini: *Frōs hereticorum nō est frons, si hoc vocabulo non corpori mēbrum, sed pudorem intelligamus.* Quid enim est ne possibile, quem quā plura testimonia asserre posse pro re quāpiam probanda ac confirmanda, quam Catholici Angli libris multis editis iam attulerut, pro manifestanda innocentia sacerdotum suorum qui passi sunt: Pro declarando instituto, pro aperiendis causis, ob quas ingressi sunt: pro honestissima ac Apostolica conversatione demonstranda: & pro conuellendis mendacijs ac calumnijs suorum persecutorum: Legat quis libellum. *De persecutione Anglicana: legat Apologiam pro Severiarijs Anglorum: percurrat Vitas duodecim praeclarissimorum martyrum,* quos haeretici minus quam duodecim mensium spatio sustulerunt, euoluat vniuersam illam *Concertationem Treueris excusam* his proximis annis: perpendat denique responsum illud vltimum ad persecutores Anglos contra falso nuncupatam *Iustitiam Britannicam,* & facile cernet verissime dixisse sacrum illum doctorem, nullam esse frontem haereticorum, nullum pudorem. His enim libris qui latine omnes editi sunt, & nonnulli etiam gallice aliisque

Impudentia
haereticorum.

August. li. 4.
cont. Iulian.
cap. 4.

Libri scripti
ab Anglis in
Catholicorum
defensionem.

lin.

ANNOTATIONES.

linguis, (præter multos præterea Anglicano sermone scriptos) ita manifestè demonstratur illorum sacerdotum integritas, qui hodie ex animarum zelo, Apostolice more in Anglia laborant, ut nihil amplius adiungi possit, nec unquam adhuc aliquid ad hos libros responsum fuit ab hæreticis, nec responderi poterit.

QVIA tamen hoc ipso in loco, non vnus aliquis sed integrum parlamentum, seu senatus Dominorum, nimirum, spiritualium & temporalium (ut ipsi loquuntur) verbo hæc vniuersa negat, contrariumque asserit (dicunt enim satis constare tam ex varijs sacerdotum ipsorum examinationibus, & confessionibus, quam ex multis alijs, medijs, ac probationibus manifestis, illos mitti ac venire in Angliam, non solò ut Regine subditos ab obedientia debita auertant; sed etiam ad concitandam seditionem, rebellionem, ac manifestam hostilitatem, ad personam regine periculum ac totius regni subuersionem) ego repetam hic breuissimè tria solum argumenta, quæ partim ex supradictis illis libris, partim ex hoc ipso statuto collegi, quibus euidentissimè demonstrabitur vniuersam hanc grauem accusationem, factam esse ac calumniam, hæreticorum spiritu dignissimum.

AC primum quidem Argumentum ducetur ab ipsis sacerdotibus, alijsque Catholicis qui hætenus comprehensi, examinati, torti, aut passi sunt: quorum euidentissimum est hæreticos nullum ad huc verbum aut syllabam elicere vel extorquere potuisse ad hanc intentionem rebellionis detegendam, licet omnibus neuis in id incubuerint, omnesque machinas & artes adhibuerint, ut vel illecebris, vel tormentis id efficerent. Si enim talem aliquam confessionem obtinuissent, iam sine dubio eam euulgassent ad aliquam saltem suæ crudelitatis defensionem, vel si aliqua alia manifesta probatione rem comperissent (ut hic mentiuntur) vniuerso iam orbi illam communi-
cassent, illo saltè ultimo suo libro famoso, quem per

Tria argumēta, quibus refutatur Parliamenti prælatio.

Nulla adhuc confessio vel la vi elici potuit.

ANNOTATIONES.

antiphrasim, *Iustitiam* vocabant *Britannicam*. Sed nihil tale in illo libro fuisse præter meras calumnias cum factis per se, tum luculentissimè ex Catholicorum responso, patuit, Huc etiam accedit, quod sacerdotes omnes, qui occisi ab illis fuerunt, non solum in priuatis examinationibus, in carcere & tormentis, & in iudicijs publicis hanc intentionem rebellionis pernegarunt, verum etiam sententia mortis iam accepta, cum liberi essent ab omni humano iure, immo ad patibulum, in ipso mortis articulo, cum iam iam ex hoc mundo exituri erant, & ad Christi tribunal sistendi, professi ac protestati sunt, se nihil vnquam tale concepisse animis, sed religionis solius causa in patriam rediisse, & pro ea libentissimè lætissimeque mori, in cuius rei signum, & pro Regina, & pro republica, & pro ipsis etiam interfectoribus deuotissimas coram omnibus fundebant preces. Calumnia ergo est & nequissimū mendacium, quod hac in præfatione parlamentum affirmat, ex ipsorum confessionibus alijsque manifestis probationibus rebellionis intentionem manifestatam esse.

ARGUMENTVM alterum sumetur ex ijs quæ persecutores ipsi fecerunt ad tegendam iniquitatem & iniustitiam suam, cum sacerdotes Catholicos occidebant. Primo enim quosdam iam interfectos, post mortem condemnare voluerunt libris editis ad populum, quibus persuadere rationibus nitentur, illos sine dubio fuisse proditores patriæ, & in certam Regine necem vnanimiter conspirasse. Atque hac larua contra viros sanctissimos *Campionum*, *Sberuinum*, & *Brianum* sunt vsi. Deinde verò cum alios septem pari scelere enecare statuisset, nec haberent modum, quo populo satisfacerent (prius enim artificium non illis omnino ex animo successerat) adhibuerunt aliud inuentionis genus, vt scilicet iam condemnatis de prodicione, proponerent articulos quosdam

2.
Hæreticorū
acta ces com
uincunt mē-
daci.

ANNOTATIONES.

ōdiosos de Pontificis autoritate in ex communi-
 candis, deponendisque regibus, ut vel sic ex responsis,
 quæ sacerdotes dare cōgebantur, arriperent ea quæ
 magis eos traducere possent ad plebem, id quod fa-
 ctum est. Producti enim ad supplicij locum, lectisque
 ad articulos responsis, conuictis publicis exagitati fue-
 runt, & statim interempti: In ipso tamen momento
 mortis, oblata fuit illis publicè, non solum vita, venia-
 que, ac libertas, verum etiam Reginae gratia & amicitia,
 si quicquam de se confiteri sceleris, vel vlla in re
 licet valde mediocri, ad ipsorum religionem accedere
 vellent. Atque hoc ipsum factitatum etiam est cum
 alijs multis in carcere existentibus: ex quo, luce meri-
 diana clarius patet, hos viros constantissimos, non ob
 pœnam prodicionis, sed ob religionis ōdium occisos
 fuisse.

3.
 Huius statuti
 decreta. Sa-
 cerdotes li-
 beratâ rebel-
 lionis suspi-
 cione.

Tertia probatio, & quidem omnium euidentissima
 (si tamen quicquam prioribus euidentius dici potest)
 ex ijs desumatur, quæ hoc in decreto à Dominis no-
 stris parlämentalibus dicuntur, qui postquam tam gra-
 uia & atrocia præfati essent contra *Sacerdotes & Iesuitas*
 de seditione, rebellionem, ac aperta hostilitate, deq; peri-
 culo magno Maiestatis suæ personæ regalissimæ, de ex-
 tremâ totius regni perditione, desolatione, ac subuer-
 sione per ipsos intenta, ac confessionibus proprijs ma-
 nifestata: cum (inquam) hæc omnia magno verborum
 sonitu præclamassent, eaque sola tanquam causas gra-
 uissimas ac necessarias statuissent huius seuerissimæ le-
 gis condeñdæ, paulò post tanquam sui obliti, ipsis de-
 cretis ostendunt, non prodicionis metum esse sed reli-
 gionis, qui impulit illos ad hanc sæuitiam. Eò enim
 pertinet clausula illa parägraphi secundi, *De ordina-
 tione ex ritu Romano*. Eò pertinet quod parägrapho quar-
 to statuitur: *Ut omnis iuuentus Anglicana, quæ in semina-
 rijs ultramarinis ac collegijs Iesuitarum instituitur, domum
 redeat sub pena lesæ Maiestatis, ac pseudopiscopis se submit-*

ANNOTATIONES.

*tae, quoad omnes Reginae leges latae vel ferendas de rebus
 religionis, iuramentumque accipiat contra Pontificem pro Re-
 ginae auctoritate in causis Ecclesiasticis. Eò etiam pertinet
 quod paragrapho sexto prohibetur, Ne quis filium suum
 extra Angliam mistat, nisi cum speciali Reginae licentia ad
 id absentia Verentibus scilicet haereticis Anglis, ne iu-
 uenes perspecta Ecclesiae Catholicae facie, statim affi-
 ciantur. Sed clarissime omnium illud rem euincit, quod
 paragrapho nono statuitur: *Ut quocumque tempore Sacer-
 dotes aliqui aut Iesuitae submittere se voluerint Reginae &
 suis Episcopis in causis religionis, ac iuramentum suscipere
 contra Pontificem Romanum, liceat eis non solum in Angli-
 am venire, verum etiam manere, libereque versari sine ulla
 periculo. Quod nunquam tamen sine dubio permitte-
 retur, si huius legis conditores vel comperissent, vel
 existimassent, tam nefarias ipsos prodiciones
 concepisse, quam in praefatione sua af-
 firmant. Omnis ergò hæc ab o-
 dio dissimulato religio-
 nis proficiscun-
 tur.**

C 3

ANNO.

ANNOTATIO AD IP

SA SÆVISSIMA STATV-

TI DECRETA.

*Cruelitas
horum de-
cretorum.*

Vanquam non dubitem, quin Chri-
stianus lector per se considerabit, quã
ta sit iniquitas & sæuitia huius statuti
hæreticorũ, volui tamẽ hoc loco quæ
dã colligere, & vno quasi intuitu con-
templanda proponere, quibus admo-
neamur quid sit talium Dominorum regimini subel-
se. Primũ ergo prætereatur illud tanquã leuius, quod
omnis iuuetus Angliæ, si ad sacerdotium Ecclesię Ca-
tholicæ se cõtulerit, eo ipso non solũ patriam verũ et-
iam patrimoniũ & omnem parentũ in se beneficia-
tiã amittat. Quod pœna proditoris puniendus sit, si vel
in patria subsistat, vel ad suos redeat. Quos etiã vni-
uersos, bonis omnibus euertet, si vel minimũ subsidij
ab ijs accipiat. Sit hoc inquã leue, & hæretico regimi-
ni facilẽ concedendũ: illud vero quã est intolerabile
& planẽ tyrannicũ vt nullus ex vniuerso regno disce-
dere possit sine speciali Reginæ licentia, perinde ac si
totum regnũ carcer esset, ac ipsa custos & clauigera?
Item illud: Si extra Angliam quis fuerit, redire cogatur
ad fidem Catholicam abiurandam, alioquin vt patriæ
proditor ac rebellis existimetur? Quid verò illud: si pa-
ter filiũ, filiusue patrem in Angliã redeuntem, tecto do-
moue ceperit, etiam si Princeps, aut Par Angliæ fuerit,
incurrat tamen mortis & infamiæ supplicium: si autem
frater fratri, vxor marito, aut quiuis alius sibi coniu-
ctissimo subsidium aliquod aut elemosynam trans-
mitti curauerit, ex eo solo, bonis omnibus spoliatus in
perpetua carcerum seruitute vitam finiet?

*Intolerabi-
lis seruitus.*

Hæc est, ecce seruitus illa tam corporum quam ani-
morum, quam hæresis Catholicorum imponit ceruici-
bus ybicunq; dominatum suum figere potest, quam

vti-

ANNOTATIONES.

utinā totius orbis Catholici attentē cōsiderarent, an-
 misque imprimerent, quo sic alienis malis admoniti,
 diligentius sibi suisque rebus prouiderent, perpende
 igitur, (Christiane lector) quid potest in vniuerso mū
 do calamitosius fingi, aut cogitari, quam homo Catho
 licus hodierno die in Anglia: Si enim exire inde velit,
 retinetur: si sibi viuere, nō permittitur, pertrahitur vel
 ad conciones, vel ad carceres: si hæreticorum ecclesias
 frequentare detrectet 66. aurei, singulis mensibus, ob
 eam solum culpam ab eo soluendi sunt: si peccata sua
 sacerdoti confiteri attentauerit, crimen est læsæ Maie
 statis. Si sacerdotem adeat, non confessionis causa, sed
 consilij, eumque non prodat: plectendus est Reginae
 arbitrio: Si domo eum receperit, supplicium mortis sui
 sinebit. Si rem quampiam à pontifice benedictam a-
 pud se retineat: bona omnia amittet simul etiam cum
 libertate. Si iustus contra pontificem iurare recuset:
 proditoris pœna plectetur. Infinita ferè talia afferri
 possent. Sed supra cætera omnia, illud mihi videtur
 planè barbarum & tamen ridiculum, quod nono para
 grapho huius statuti requiritur, vt Catholici iurent ac
 herio promittant, se obedientiam præstituros erga sue
 Maestatis leges & ordinationes, *tam latas & ordinatas* Ridiculum
 (sic enim loquitur) *seu in posterum ferendas & ordina*
das in causis ad religionē pertinentib. Quo innuitur, primū
 religionem Angliæ tertio adhuc loco nondum consti
 tuisse, sed esse in motu. Deinde, quotiescunque Regina
 mutare religionem suam voluerit, toties esse obliga
 tos Catholicos vt idem faciant, quo inep
 tius aut absurdus nihil potest
 vel cogitatione
 fingi.

DE MISERRIMO MORTIS GENERE QVO

EXTINCTVS EST ILLUSTRISSE-

mus comes de Northumberland. in Ca-

stro Londinenſi menſe Iul. An-

no Dom. 1585.

Dignitas Co-
mitis de Nor-
thumberiã.

ENRICVS PERCEY Comes
Northumbria, vulgo de *North-
berland*, inter primos ac præci-
puos totius Angliæ principes
habendus fuit, ſiue ſplendorem
generis familieque dignitatem
& antiquitatem, ſpectemus, ſiue etiam Maiorũ
merita & egregia in rempublicam facta, ſeu de
nique vires, diuitias, potentiam, ditionis ſuæ
magnitudinem, ſitum, & opportunitem cõſide-
remus. *Northumbria* enim prouincia ad *Scoto-
rum* fines poſita, perpetuis ferè eorum excur-
ſionibus exercetur, tam pacis quam belli tem-
poribus. Quo fit, vt illius prouinciæ homines,
cum audaciõres liberioresque, tum etiam ad
omnem armorum vſum paratiores, quam Ang-
liæ reliquarum partium incolæ habeantur.
Huc accedit, quod *Henricus* ipſe, vir erat ige-
nio peracuto, animoque grandi & acri, corpo-
re autem firmo, quod ab ineunte ætate ad om-
nem exercitationem militarem aſſuefecerat:
cuius rei vſu & experientia, ceteros omnes re-
gni Principes ſine controuerſia longiſſimè an-
tecedebat.

Ha-

NORTHUMBRIÆ.

Habebat præterea copiosam prolem, (præcipue masculam,) familiam amplam, affinitates magnas & multiplices, diuitias affluentes. Atulerat enim ad Comitatus hæreditatem non exiguas opes, quas antea parauerat, & insignes ex dote vxoris possessiões. His rebus inimicis suis formidandus videbatur, præsertim ijs qui ad regni Anglicani gubernacula sedebant, inter quos non deerant, qui non solum ipsum, verum etiam vniuersam eius familiam, diuturno odio prosequerantur. Primum itaque cum fratrem natu maiorem sexdecim ferè abhinc annis gladio sustulissent, eo quod arma pro fidei Catholice defensione sumpisset, voluissent quidem & hunc (licet eo tempore Caluanum) à fraternæ hæreditatis successione prohibere, nisi manifesta legum Anglicarum vi impedirentur. Itaque, quamuis esset (vti dixi) religione illis contentiens, & quamuis opera ipsius contra fratrem pro religione stantè Catholica, vti fuissent: statim tamen rebus ex sententia compositis, minuendum esse hominem existimauerunt, vnde & in carcerem coniecerunt, indeque non nisi post longum tempus, & ingenti multatâ pecunia, exire permiserunt.

Comes Northumbriæ
terribilissimus
inimicus.

Cum autem egressus esset, non ei reditus vllus in patriam, aut prouinciam suam borealem permittebatur: sed cancelli quidam meridionales circa Londinum, tanquã carcer amplior & spatiosior, sub Reginę conspectu assignabantur. Exploratores etiam non deerant, qui vniuersas eius actiones obseruarent, renunciarentq; maxime verò, postquam intellectû est religioni iam illum

DE MORTE COMITIS

illum Catholicę fauere, suspitio hæc & odiũ ve-
hementer creuit. Quo factum est, vt decem hos
ferè postremos annos, magnas sollicitudines, ti-
mores, ac pericula trāsegerit, inquirentibus in
vitam eius potentissimis inimicis, & causas op-
primendi ex rebus singulis studiosissimè cap-
tantibus. Superiori autem anno existimâtes se
iustum satis prætextũ habere, quod Baro quidã
ei familiaris (*Papettus* nomine) conscientię causa in
Galliam clam se recepisset, Comitem hunc ite-
rum in castrum Londinense conijciunt, omni-
que diligentia, studio, sedulitate, & artificio e-
laborant, vt aliquid eliciant, quo illum de laesa
Maiestate conuincerent. Nominatim vero cum
viro quodam nobili egerunt (cui nomẽ *Throg-
mortonus*) quem eodem tempore tenebant car-
cere, quemque postea in religionis odium in-
dignissimè occiderunt. Hunc inquam, modis
omnibus ac vijs incitarunt, vt Comitem accusa-
ret, sed non obtinuerunt. Postea rationes alias
inierunt, sed non valuerunt.

Quo animaduerso, contulerunt se ad aliam
quandam asturiam, qua vti solent, tum cum
illis constitutum est, magnatem aliquem per-
dere in quem legitimum accusationis præte-
xtum non habent, & hæc fuit, vt illi concede-
retur liberior in castro custodia, vxoris et-
iam certorumque aliquando famulorum per-
mitteretur accessus. Hoc autem eo fit, primum,
vt opinio colligatur alicuius indulgentię: de-
inde etiam vt ex amicorum ingressu amplior
præbeatur Sycophantis materia, vel accusatio-
nis nouæ, vel alicuius saltem calumniæ insti-
tuen.

Baronis Pa-
petri in Gal-
liam fuga.

Periculosa
astutia.

tuendæ. Sed maximè omnium, vt populo hac ratione persuadeatur, hunc hominem (si occidendus postea fit) nouorum criminum gravitate id necessario pati, non principis voluntate, cuius animus eo inclinare videbatur, vbi libertate eum donaret nisi iterum peccasset. Hac arte non multis ab hinc annis vsi sunt, in tollendo duce *Norfolciæ* totius Anglię potentissimo & vnico. Et non multo ante ad interimendum *Somerset anum* ducem istorum, hereticorum patres, filijs nequicquam sanctiores, consimilem fraudem adhibuerunt. Vtriq̃ue enim paulo ante mortem, vt eo minus de ruina cogitarent, tanquam breuissimè eos liberaturi, custodias liberiores ac laxiores permiserunt. Et cuius pater fuerat author occidendi primi per huiusmodi artificium, eius filius antesignanus fuisse scitur ad perdendum secundum, & princeps nunc habetur in occisione huius tertij de quo agimus.

Dux Norfolciæ.

Dux Somersetanus.

Comes Lecestre.

Cum hanc ergo fraudem ad tempus aliquod tentassent, nectamè eis adhuc quicquam ex animo succederet, (erat enim Comes *Northumbria* prudentissimus, nec ignorabat ad quæ finè hæc ei libertas insidiosa permittetur, accidit quiddã, cogitationibus eorũ valde opportunum, quo illud quod inerat desiderijs, effectui mandarent, vel saltem maturarent. Comes enim *Arundelia & Suraye*, filius natu maior supradicti ducis *Norfolciensis*, homo potens diues, & graciosus apud suos, (est enim totius Anglię nobilitatis primus ac præcipuus) cum post

Comit's Arundelia fugat.

DE MORTE COMITIS

post multos annos quam in aula regia splendidiſſimè vixerat, non ſolum vitæ, verum etiam fidei eum Calvinianæ vehementer tēderet: cœpit cogitare de fuga, nec enim alia patebat via qua ſe redimeret ab illa ſeruitute. Sed proditus & captusque in mari, retractus eſt, ac Londinum ductus, vbi tam ipſe quam fratres ac patruus, cognati que, famuli, ac amici, in varios carceres coniecti fuerunt. Quarum rerum terrore percuſſa coniunx, ſanctiſſima nobiliſſimaq; femina, quæ plurima antea, cum propter fidem Catholicam, tum etiam ob particulare Regina in ſe odium, pertulerat, puerperio interiit. Conſiliarij autem regij (præcipue verò *Leceſtrenſis* Comes horum duorum principum capitalis hoſtis) tam opimam prædam in caſſes ſuos incidiſſe vehementer lætati, ſperabant aliquid ex hoc factò *Arundely*, in *Northumbry* caput deriuari poſſe, cum eſſent ambo Catholici, & amicitia magna inter ſe colligati. Sed cum tandem tentatis omnibus nihil aliud contra *Arundelium* euinci poſſe cernerent, quam, quod ſola religionis cauſa exilium voluntarium elegiſſet: alia via rem eſſe aggrediendam exiſtimauerunt. Itaque primum *Northumbry* vita veneno petita Catholici cuiuſdam medici opera, liberata fuiſſe dicitur. Deinde verò poſt paucos dies cū nulla ægritudine teneretur, nec vlla animi inordinata affectione laboraret, inuentus eſt quadam nocte, in lecto ſuo occiſus, ſchlopetto per renes & inguinem exonerato, ſtatimque rumor ingens ſparſus, & magnis clamoribus per vniuerſam Angliam diſſeminatus fuit, hunc principem

Comitiſſa
Arundeliz
terrore mor-
tis.

Comitiſſa Nor-
thumbriæ
mors.

NORTHUMBRIÆ.

eo quod Catholicus esset (quorum fidem heretici propterea quod de prædestatione non præsumit, desperationem docere asserunt) & quia multarum proditionum cōscius sibi fuerat, sibi metipsum manu propria mortem conscivisse. Sed prudentiores omnes, facillè hunc fucū leuissimum detexerunt, nemoque est omnium hodie nō solum Catholicōrum, verum etiam protestantiū paulò æquior, qui scelus hoc infame non videat ac detestetur.

Quid enim estne credibile aut ratione cōsentaneum, hunc virum, cuius tanta prudentia animique moderatio, tanta etiam virtus ac fortitudo per vniuersam vitam enituit, nulla nunc præcedente corporis aut animi ægritudine, nulla iudicij perturbatione audita, addo præterea nulla ferè causa timoris relicta, subito in eam desperationem venisse, ut ipsè se interfeceret, et corpus animamque in æternum perderet? Quis hoc credat? præsertim eo tempore, cum iam supra annum in carcere fuerat, sciebatque certissimè inimicos suos nihil quicquam asferre cōtra eum posse, quo ei nocerent. Quid ergo hoc tempore ad facinus tam infandum incitare eum potuit? Hoc (inquam) tempore, cum libertatem magis quam vllum periculum expectare poterat, cū vxoris colloquium, quæ fœminā est prudentissima, ipsique dilectissima, ei permitteretur, cum qua, de rebus domesticis, de possessionibus, de filiis quos plurimos pulcherrimosque habebant, indefinenter tractabat? quid ergo nunc causæ ad se occidendum? quid spei? quid cōmodi? Quæ ratio, aut vtilitas inducere eum

Non esse præbabile Comite voluisse se occideri

DE MORTE COMITIS

eum potuit ad tantum scelus perpetrandum? Si moris publicæ dedecus timuisse eum fingamus, hoc magis dedecorosum. Si dolores ac poenam, hoc magis poenosum. Si nulla omnino causa interficere se voluit, mirum tamen est, quod genus mortis vel breuius, vel secretius non elegerit quam per sclopetum.

Sed fingamus hominem habuisse voluntatem, exuamus eum omni ratione, omni iudicio, omni mente, omni etiam cogitatione Christiani hominis: supponamus oblitum fuisse Dei hominumque, sui, ac suorum omnium mente captum, animo desperatum, traditum denique in reprobum sensum, ita ut hoc flagitium vehementissimè perciperet: affirmo tamen, & euidentissimè confirmo, nulla unquam ratione hoc eum in carcere perficere potuisse. Quod ut manifestius appareat, scire debet prudens lector, quod in castro Londinensi, præter custodias, excubias vigilasque ordinarias totius castri, ac singularum eius partium, quæ ingredientibus egredientibusque perlustrant, examinant, ac periculantur, unicuique incluso ab graue aliquod crimine, assignatur custos particularis, qui eum separato carcere constitutum obseruet; Magnati vero ac Principi, præter hunc, etiam duo alij ex satellitio Reginae constituuntur, qui eodem cum illo cubiculo dormiant, omnibusque rebus quas agit, audit, vel loquitur, perpetuo interfint, ita ut nulla res vel minima ad eum inferri aut ab illo efferri ad alios possint nisi ipsis conscijs.

Comitem
non potuisse
se interficere
in carcere

His ita positis, quæro, quem ad modum fuerit omnino possibile, ut *Northumbriæ* qui omnium hominum diligentissimè custodiebatur, negotium hoc ita transigeret, ut hominem inueniret, qui sclopettum pararet, inferret, traderet, traditumque, ipse secretum seruaret in scijs omnibus donec tandem ad se interficiendum adhiberet? Pono hîc multa simul quorum tamen ferè singula per se ac separatim sunt impossibilia. Primum enim cum hic princeps in carcere se constitutum cerneret spoliatû suis ac stipatum alijs, quos sibi ad explorandum adiunctos sciebat (nam quod de vxoris famulorû ùe dictum est accessu, id nõ nisi rarò ac istis semper audientibus ac inspectantibus fiebat,) quando ausus fuisset Comes quicquã similibus hominib. de sclopetto parando aut inferèdo loqui, cum non ignorarit quantum ei periculi ex sola huius rei mentione creari possit? Vel si hominem tam imprudentem ac temerarium faciamus, ut hoc auderet: quis tamen istorû exploratorum rê vnquam celasset, aut quis potius euestigio non aperuisset Magistratui, tum propter spè premij, si primus proderet: tum etiã ob metum grauissimæ castigationis, si postea tacuisse per alios conuinceretur?

Sed progrediamur adhuc vltcrius, & fingamus omnes quidem tacere voluisse: in hoc tamen negotio horum alterum necessario statuendum erit, ut ille cui Comes mentem suam aperuit, vel amicus sibi vel alienus extiterit. Si amicus, nõquam (sine dubio) permisisset sibi persuaderi, ut sclopettû adferret, ne Comitum

Improbabilis.

Dilectus ne cessari.

ea re

DE MORTAE COMITIS

ea re perderet. Nam vel hoc ipsum scelus, quod nunc commissum esse dicunt, suspicatus fuisset vel aliquid saltem tale contra alios eum machinari, quod tam ipsi quam Comiti exitio futurum erat. Si inimicus, hæreticus, aut alienus fuisset (quod fuisse sane necessario ferè putandum est, cum alij ad eiusmodi hominis custodiam nunquam assignarentur) multò minus profecto videri debet probabile, voluisse eum voluntatem Comitis implere, vel mentionem eius rei potuisse sustinere, cum non nisi ad pessimum aliquem finem, nocendi vel Præfecto arcis, vel Consiliarijs Reginae (qui examinandi causa subinde ventitabant) vel sibi ipsi à quo petebatur sclopettum, hoc peti, existimare debuit. Qualescunq̄ue autem fuerint, à quibus hoc petebatur & quæcunq̄ue fuisset petentis intentio, hoc saltem eis ignotum esse non potuit, rem summi esse periculi, ne tentari quidem posse, absque manifestissimo vitæ fortunarumque omnium discrimine.

Circumstantiæ
enidæres.

His adijciatur, quod sclopettum inferri per omnes castri custodias, sic ut non aduerteretur: in manus Comiti sic tradi, ut non cerneretur: ita cubiculo seruari, ut non reperiretur: sic denique adhiberi ad meditatam scelus perficiendum, ut ab astantibus & explorantibus non impediretur: ab omni planè ratione est alienum. Sed considerentur deinde circumstantiæ reliquæ; odium Reginae notissimum in hunc Comitem: inimicorum eius apud illâ potètia: maximè

† Vide librũ
de vita eius
Anglicè

verò *Lecestrensis* Comitis, qui multis iam annis *Northbrj* sanguini insidiatus fuisse † qui
que

que summam occidentorum hominum peritiam, experientia multiplici adeptus esse dicitur. Considerentur occasio & opportunitas, ex capto iam *Arundelio* cuius vires antea ad hunc vindicandum timeri poterant. Cogitentur timores hereticis eo tempore incusi: ex tumultibus Gallicis, & quod publicauerant hunc Comitem amicum fuisse magnum ducis *Gustani*: teneatur memoria quod paulo ante homicidium viri illi qui Comiti assistebant in cubiculo, de industria mutati fuerint, & quod post mortem non inueniatur, qui scelopetrum intulerit, aut facti fuerit cōscius. Cogitetur, vt ante vita eius falsorum testium sollicitatione, veneni portione alijsque modis tentata fuerint: hæc inquam, omnia si considerentur, & cum prudentia, fortitudine, constantia, cæterisque Comitibus notissimis virtutibus componantur, facile cuius manifestum fiet, vtrum sit probabilius hunc Comitem à semetipso, vel ab aduersarijs, fuisse interfectum.

Gallicæ alijs
que linguæ
editum.

A 203
in 211
in 212
in 213
in 214
in 215

Instructio ad
aliam regionem prin-
cipis.

in 216
in 217
in 218
in 219

In re itaque per se manifestissima non est quod amplius rationibus contendamus: Hoc solum adijciam ad reliquorum omnium nobilitatem ac Principum, qui vbiuis sunt gentium admonitionem: Anglicanam nobilitatem, si qua vnquam hominum conditio, miserrimam mihi hodierno die videri, qua hæreseos quadam fraudulenta tyrannide, in eam seruitutem sit redacta, vt paucorum nouorum hominum dominationi subiecta, non solum sit omnium dignitate ac autoritate in regimine domestico exclusa, verum etiam cuiusque istorum, cupiditati, &

DE MORTE COMITIS

oppressioni pro libitu sit obnoxia. Hoc perspe-
ctum iam diu fuit in multis, qui perierunt, &
hoc quotidie cernitur in plurimis; qui vel foris
exulant, vel domi feruiunt, ac periclitantur.
Atque huius rei causa cum à prudentioribus
quæritur, nonnulla soleta assignari ex infalli-
bili Dei iustitia iudicioque desumpta. Cum
enim per solam ferè nobilitatem hæresis iam
bis in *Angliam* sit inducta, non mirum si nobi-
litas præcipuè ex ea castigetur. Ac primum
quidem tempore *Edouardi* regis *Henrici* filii pec-
catum hoc quodammodo excusari posse videat-
ur ex ignorantione quadam malorum, quæ hæ-
resim solent natura sua concomitari. Erat enim
tunc valde noua vultuque pulchella, quippe
quæ ab incude *Zuinglij*, post officinam *Lutheri*,
recentissimè fuerat egressa, nec facile detege-
bat eam calamitatum ac miseriarum manticam,
quam à tergo ferebat. Quanquã profecto si verè
prudentes fuissent *Anglia* Principes, potuis-
sent ex ijs quæ viderât *Henrici* tẽpore ex schis-
mate successisse (quod solum præludium ad hæ-
resim fuerat,) coniecturã facere, quid deinceps
expectare debuissêt. Viderât enim authores pri-
mos inducendi schismatis, *VVulsaum* nimirum
Crumvellum, & ipsam *Annam Bolenam* Regina
istius matrem, omnes miserè perijsse, &, po-
steriores quidem duos quorum altera vxor-
is, amici intimi alter loco fuerat, per ipsum
Ecclesiæ caput monstruosum quod sibi fecerant,
capita sua paulo postea perdidisse, & ipsum
quidem caput *Henricum* ita fuisse semper de-

Cur Anglica
nã nobilitas
tantopere ho-
die affigat-
tur.

VVulsaum
Crumvell-
lus.
Anna Role-
na.

in capite hæretici sceleris, & non minus

inceps tum capite tū corde perturbatum & afflic-
tum, ut vniuerso mundo euentissimè osten-
derit, se damnabiliter eo primo suo facto pecca-
uiffe.

Hæc viderat quidem nobilitas *Henrici*
tempore, præter hæc etiam aliud quiddam, quo
maximè moueri debuit, antiquioris nimirum
nobilitatis familias post inductum schisma vel
excisas, vel afflictas, vel contemptas ferè omnes
ab *Henrico* fuisse. Sed demus ista animaduersa
nō fuisse, excusemus etiā quod *Edouardi* tem-
pore cogitata non fuerint: Certè tamen, *Angli-
cana* nobilitas nullam videtur habere pos-
se excusationem, quod post *Henrici Edouar-
di*, & *Maria* temporum experientiam, tam fa-
cile iterum istius regni, *Elizabethæ* initio here-
sim iam cognitam atque detectam admiserit.
Habebat enim ante oculos, non solum illa que
Henrici temporibus ex schismate contigerant
verum etiam que regnante *Edouardo*, ex here-
si Zuingliana sunt cōsecuta, videlicet totius reg-
ni perturbationes maximas, & eorum qui hære-
sim induxerant calamitates singulares. Tota .n.
domus *Semeyra* à qua fere sola, hæc pestis intro-
ducta, nutrita, atq; defesa fuit, iusto Dei iudicio
paulò post cōcidit à se ipsa cōcisa. Nā *Edouardus*
Semeyrus Dux *Somersetanus*, Regis auuncu-
lus regniq; Protector, qui primus *Eucerum*
Petrumq; *Martyrē* apostatam ad inficiēdos An-
glos ex Germania euocauerat, postquam fra-
trem suum germanum totius regni Admirali-
um capite plecti fecisset: ipse non multis

Mira Dei pu-
nitio in he-
resis patro-
nos.

Domus *Se-
meyra*.

DE MORTE COMITIS

deinde mensibus, capite etiam plexus ab hæreticis fuit, & Rex *Edouardus* cuius nomine fiebant omnia, misere deinceps periit, duoque duces maximi, *Suffolsiensis* ac *Northumberlandius* qui eisdem hæresi ambitiosissimè patrocinati fuerint supplicio publico affecti fuerunt, inspectante, nec quicquam commiserente populo, eo quod suarum pessimarum actionum non nisi dignos perciperent fructus.

Rex *Edouardus*.

Duces *Suffolcix* & *Northumbriæ*.

Peccatū magnum Nobilitatis Anglicanæ.

Hæc quidem eo tempore, hisque omnibus non obstantibus, cum primo anno huius Regiæ consulta retur iterum de mutanda atque abroganda religione Catholica, quanquam exempla tam recentia ante oculos versarentur, & uniuersus clerus constantissimè resisteret, Nobilitas tamen (hoc est Magnatum sæcularium pars maior, licet nonnulli etiam ex hoc ordine vehementer repugnarent) hæreticorum lenocinijs ac fraudibus decepta, consensit in religionis Catholicæ mutationem, suosque Pastores ac Patres, quos reuereri, sequi, ac tueri debuerat, (sanctissimos nimirum ac doctissimos Episcopos) iniquissimè prodidit ac dereliquit, permittens, ut se inspectante, viri innocentissimi locis suis iniustissimè mouerentur, ac omni dignitate graduque deiecerentur, custodijs carceribusque indignissimè mandarentur. Quo maximo peccato, tantopere credendum est diuinam Maiestatem fuisse offensam, ut in uniuersum illum ordinem effusa sit deinceps grauissima, quam videmus, cælestis vindicta. Ac primus quidem præcipuusque totius ordinis, qui autoritate sua præcipue hoc

hoc effecit, Dux fuit *Norfolciensis*, qui paucis post annis, ab illis ipsis quibus ea in re gratificatus fuerat, capite fuit pererridiculè multatus: cuius etiam nunc filius ac hæres carceribus tenetur. Socer autem, qui illum ad hoc induxerat, ambitione quadam potiundi Reginae matrimonio sibi promisso, despectus postea ac illusus, æreque alieno ac infamia exhaustus, contemptibilissimè moritur. Cætera Nobilitas, quid exinde sit passa, & quid in posterum passura videatur, nisi Deus misertus fuerit, vniuersus orbis ferè videt ac loquitur. Hinc ergo discant cæterorum regnorum ac prouinciarum Magnates, quid sit paternam fidem ac religionem non defendere & hæreseos infectioni ab initio statim nõ resistere.

Dux Norfolciensis.

Comes Arundeliius senior

EXCERPTA QUÆ
DAM EX LITERIS LONDINI
IN ANGLIA SCRIPTIS,
30. IULII ANNI
1585.

MIROR te iterum iam petere libellum de morte *Gulielmi Parry*: audio exemplaria per *Galiam & Belgium* esse frequentissima, & nos quidem hoc loco sic abundamus libellis nouis, quotidie fere editis, vt veterum cito obliuiscamur. Nostrates enim existimant nullum hominem

nem satis esse occisum, nisi post mortem libro aliquo impresso illum condemnent, tantum sibi fidei haberi putant à plebe, præsertim si negotium ad Catholicos pertineat. Itaque cum multos necant, multos edi libellos necesse est. Quanquam ad istum Parry, quod attineat, non opus erat (opinor) libello famoso ad hominem condemnandum, postquam suspendèrant. Vix enim multis annis meliori successu dignus est habitus, eo quod cum se Catholicum opinione aliquando profiteretur, pecunia tamè se passus est conduci, ut exploratorem ageret contra Catholicos in partibus ultramarinis. Et si Regina consiliarij, omnes exploratores suos eadem mercede remunerare voluerint, (quod subindè faciunt) nullus, opinor, Catholicorum succensèbit. De proposito verò occidendi Regiam, quod eum insimulant, nullam in partem quicquam affirmabo. aliquando enim terui ambitiosi cum malè eis soluitur, vindictam cogitant: sed tamen hæc cantilena iam est tam trita, ut omnium aures ad eam obsurdescant.

Duo Catholicici interfecti propter fidem.

Decimo texto huius mensis interfecti fuerunt Londini duo, propter fidem Catholicam, quorum vnus sacerdos, cui nomen fuit *Alford*; alter vero Artifex, hoc est, Tinctor quidam Londinensis. Sacerdoti obiectum fuit, quod anno superiori libros quosdam Anglicè scriptos in reipositionem alterius libri à protestantibus editi cuius titulus fuerat, *Iustitia Britannica*, in Angliam intulisset: Artifici vero, quod eosdem libros recepisset, & quod testimonium in sacerdotem

dotem recusasset ferre. Ambo supplicium summa
 patientia & constantia sustinuerunt, & magna
 hominum ædificatione. De Comite *Nor-*
thumbria in carcere occiso, iam vos istic audi-
 uisse scio. Res est magnæ crudelitatis, & pessimi
 exempli, & omnes hic tam protestantes, quã aliij
 factû barbarum detestatur. Spargitur rumor de
 Comite *Arundelio*, quod ipse etiam in carcere
 insanire iam incipiat, quæ multis præfagitio sa-
 tis manifesta videtur, ipsum fore pari modo suo
 tempore tollendum.

Comitis Nor-
 thumbria
 morte.

Commissarij *Hollandici* singulari honore
 accepti fuerunt: sed quid tandem subsidij con-
 secuturi sint, ignoratur. Interim illi bonis ver-
 bis, lautis epulis, & ceruisia copiosa sustentatur
 Nostris non deest valde bona voluntas: sed est
 in *Helperijs* partibus, vir quidã paruus, cuius ma-
 gna crumena non parum hic timetur. Vnde iã
 ad eam minuendam, *Dracus* noster magnis se
 parat viribus. Sunt ex amicis priuatis qui iter
 hoc ei dissuadent, verentes ne si forte caperetur
 præterita etiam furta refundere cogeretur.
 Sed prioris lucri odor vehementer illû aliosq; at-
 trahit. Nonnulli etiam excitantur felici succe-
 ssu cuiusdam nauis *Londinensis*, quæ *Rosa prima*
 vocatur: quam cum 97. Hispani ex mandato re-
 gis nuper ingredi voluissent, in portu quo-
 dam *Hispanico*, non solum repulsi ab *Anglis*
 fuerunt, verum etiam interfecti nonnulli, &
 ipse *Magistratus* (qui *Corregidor* dicitur) si-
 mul cum mandato sui regis in *Angliam* est sub-
 latus. De hoc stratagemate valde hic apud nos

Comissarij
 Hollandici.

173 philipp 27

Dracus pira-
 ta qui qua-
 tuor ab hinc
 annis, mag-
 nã auri vim
 ex dijs fa-
 ratus est

triumphatur, idque in contemptum Hispani-
 carum virium: & liber impressus ea de re, autho-
 ritate publica diuulgatus legitur. Alij tamen
 qui sunt prudentiores, existimant non esse ne-
 cessarium tantos animos funere ex hoc euen-
 tu, eo quod discrimen non exiguum interfit
 inter armatos Hispaniæ milites, atque iner-
 mes *Corregidoris* famulos: Inseruit tamen &
 hoc ad aliquos animandos. Et nostri Consilia-
 rij tam diligentes in ea re sunt, vt nihil omit-
 tant, quod vlla ratione eo possit pertinere.
 Nescio tamen an hoc satis erit, ad multos com-
 mouendos, vt libenter proficiantur ad subsi-
 dium *Antuerpiensium*, † qui antea enim eo sunt
 profecti, non eundem habuerunt successum cō-
 tra Principis *Parmensis* milites quem isti nau-
 tæ in Hispania contra *Corregidoris* famulos.
 Urgetur tamen res vehementer, & quidem vt
 negotium geratur publice: sic sentiunt *Lece-
 strius*, *Walsinghamus*, ceterique istius factio-
 nis homines. *Cicilius* autem reclamatione omni-
 no, & mauult rem secreto fieri, sicut hactenus
 factum est. Cuius sententiam multi tandem
 præualentiam existimant, tum, quod hac ratio-
 ne parceretur sumptibus, sicut etiam amicitia,
 quæ (vt nostis) intercedit magna inter regem
 Catholicum & Reginam nostram defensionem
 fidei: tum etiam, quia hoc ipso tempore auxilia
 petuntur instantissime ex Gallia, cuius regni E-
 uangelicis, satis cognitum est Reginam nostram
 quam matrem communem, non minus bene vel-
 le quam Hollandicis: sed tamen difficultas ma-
 gna

† Angli mili-
 tes occisi om-
 nes prope
 Antuerpiam.

Lecestrius,
Walsinghamus.

Cicilius.

gna est, ne vtrique parti satis esse non possit.
 Pax Gallica nuper nunciata valde nostros
 Protestantes angit, & regi Christianissimo ma-
 ledicatur hic vbi que: non enim potest illis per-
 suaderi, quin hæc omnia ex composito inter ip-
 sum & suos principes ab initio vsque cogitata
 ac gesta fuerint. Iam aperte dicunt nihil vn-
 quam boni euangelicis sperandum esse ex Pa-
 lesiana familia. Et timere se fingunt alterum
 S. Bartholomæi diem in Gallia futurum. Om-
 nem tamen spem ponunt in prudentia Regis
 Nauarra, vt ad tempus dissimulet, ne hoc vlti-
 mo edicto à regni successione excludatur, & bel-
 lo etiã petatur. Iam casus est apud illos resoluti-
 ssimus, licere homini, præsertim principi in cau-
 sa fidei ad tempus dissimulare, sicut Reigna no-
 stra Maria temporibus prudentissime fecit, &
 ea prudentia lucrata est regnum. Item facere
 Nauarra regem vehementer cupiunt, & sperant
 se persuasuros. Vellent enim illa quatuor ver-
 ba, perpetuo ipsius memoriæ inhærere, quæ
 Ludouicus Rex vndecimus tantopere cupiuit
 suum filium addiscere *Nescit regnare, qui nes-
 cit dissimulare*. Interim tamen parantur quedã
 auxilia, quæ *Rupellam* mittantur. Et strenue
 tractatur, vt foedus quoddam vniuersale inea-
 tur inter omnes principes, quos appellant Euã-
 gelicos, cuius executor *Rex scotia* declaretur
 in partibus Borealibus, *Nauarrus* verò in Me-
 ridionalibus. Sed duo se offerunt impedimenta
 grauia. Primum quidem diuersitas opinionum
 in religionis professione, quæ diuersitatem et-

Pax Gallica.

Protestantes
 Angli volūt
 regem Nauar-
 re dissimula-
 re: sed Gallii
 non ita scru-
 tiunt.

iam voluntatum & iudiciorum in rebus agen-
dis nutrit. Secundum vero pecuniarum inopia,
qua Dei permissione Euangelici hodie supra o-
nes alios principes laborant. Si tamen *Draui*
Hispanicam classem ex Indijs venientem hoc
anno ad nos adduxerit, huic incommodo mag-
na ex parte subuenietur.

Mors Gre-
gorij.
Mortio Sixti

Mortis *Gregarij* 13. nuncius magnis applau-
sibus acceptus hic fuit. Sed tam subita ac cōcors
Sixti quinti electio, prioris gaudij temperauit
exuberantiam. Non placebat quod fuisset Mo-
nachus, cum illud nomen apud nostros sit val-
de odiosum. Minus placebat, quod *quinti* appel-
lationem haberet, renouabat enim memoriam
Pontificis *Pij Quinti*, qui primus anathema in
Reginam pronunciauit. Minimè omnium place-
bat, quod esset Romanus Pōtifex, qui antea quā
liscunq̄e fuisset, ad illam tamen auctoritatem
ac Cathedram euectus, non poterat huic nostro
statui non præsūmi inimicus. Audistis aliquan-
do *Pij Quinti* temporibus, Ministros aliquos
ad plebem concionatos fuisse Reginae Maiesta-
tem singulari sua bonitate commotam, permi-
sisse *Pio* tāquam seni & fere decrepito, vt sua
vita (quæ multum non erat duratura) pontifica-
tum gereret. Sed tamen ordinasse ac prouidisse,
vt post illum vnum alij Papæ non essent futuri.
Iam tamen post illum, *Gregorium* pertulit &
multi præterea dubitant, quod etiam erit neces-
se hunc *Sixtum* perferre.

150/13 69

Miculum.

Res huius regni eodem ferè loco sunt, quo
antea: nunquam tamē opinor peiori: omnia sus-
pi-

picionibus ac timoribus sunt plena. Nec quisquam hominum securus sibi esse videtur in eo quod possidet. Quod tam multi fratres Euangelici huc indies fugiant ex Gallia, duplici ratione non probatur. Primū, quod ex Gallia exeant, Euangeliumque deferant: deindè etiam quod tanta multitudine huc appellant. Dubitatur enim, ne sub pratextu religionis, ad alios etiam fines nonnulli ingrediantur. † Vrsus maior dominatur aquiloni, ac nuper instinc exagitatus non solum fremit, verum etiam furit, nectot morsibus læsus, se recipit, sed procurrit potius in præcipitium. Quid erit quæso tutum ab eius furore, cum iam vngues in † Lunam ipsam

*Ecclesius
cuius arma
sunt vrsus in
quem liber
nuper editus
ecernitur.
Luna insignis
Comitis No-
thumbrie.*

defixerit? lubeo vos omnes valere,
maximè verò meum hospi-

tem *Rodericum. Lon-*

dini 30. Iulij

1585.

Vestrum omnium amantissimus.

G. T.

FINIS.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text, appearing as a list or series of entries.

Section header or title, faintly visible in the middle of the page.

Third section of faint, illegible text, continuing the list or entries.

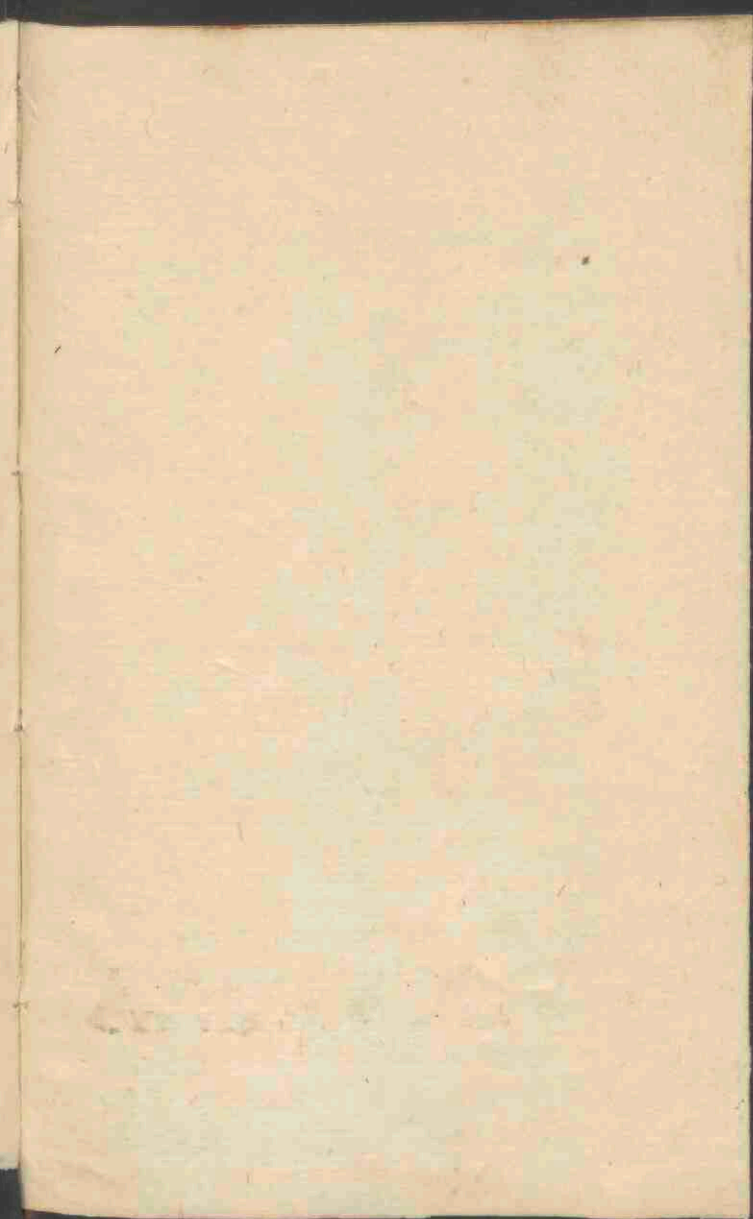
Section header or title, faintly visible in the lower middle of the page.

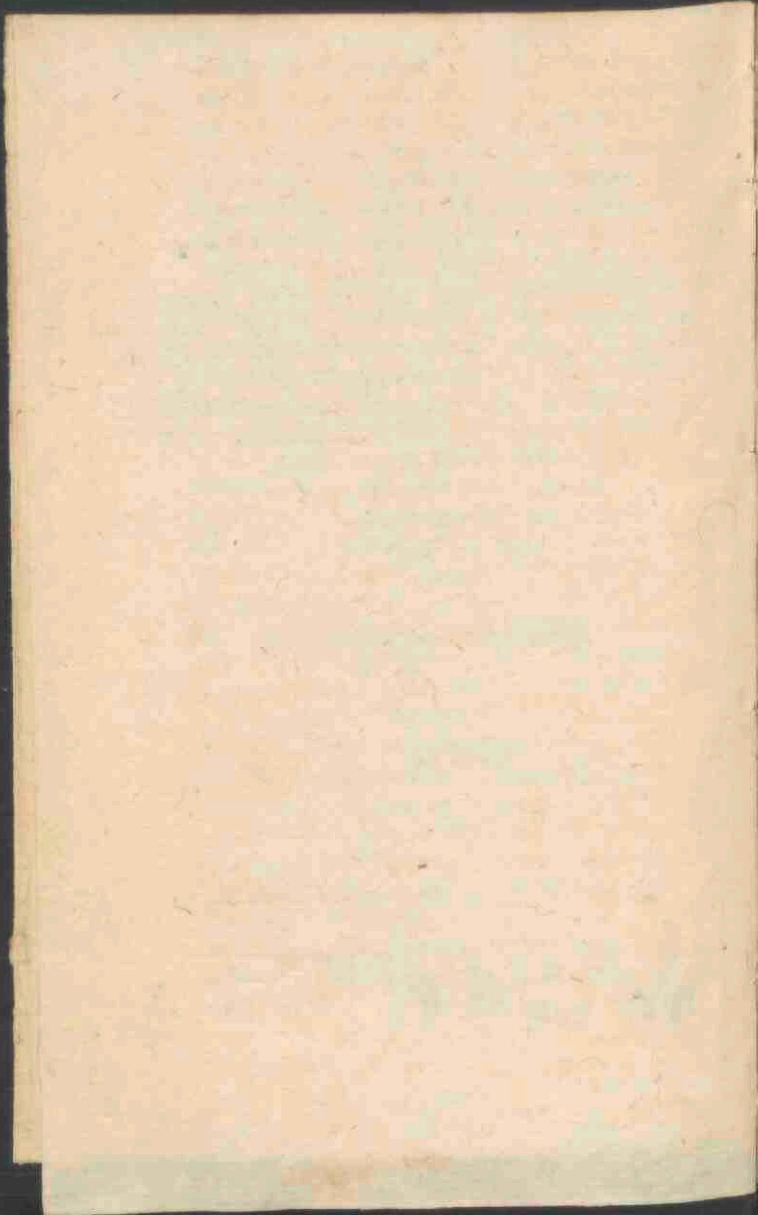
Small, faint text or number centered below the section header.

Fourth section of faint, illegible text, occupying the lower half of the page.

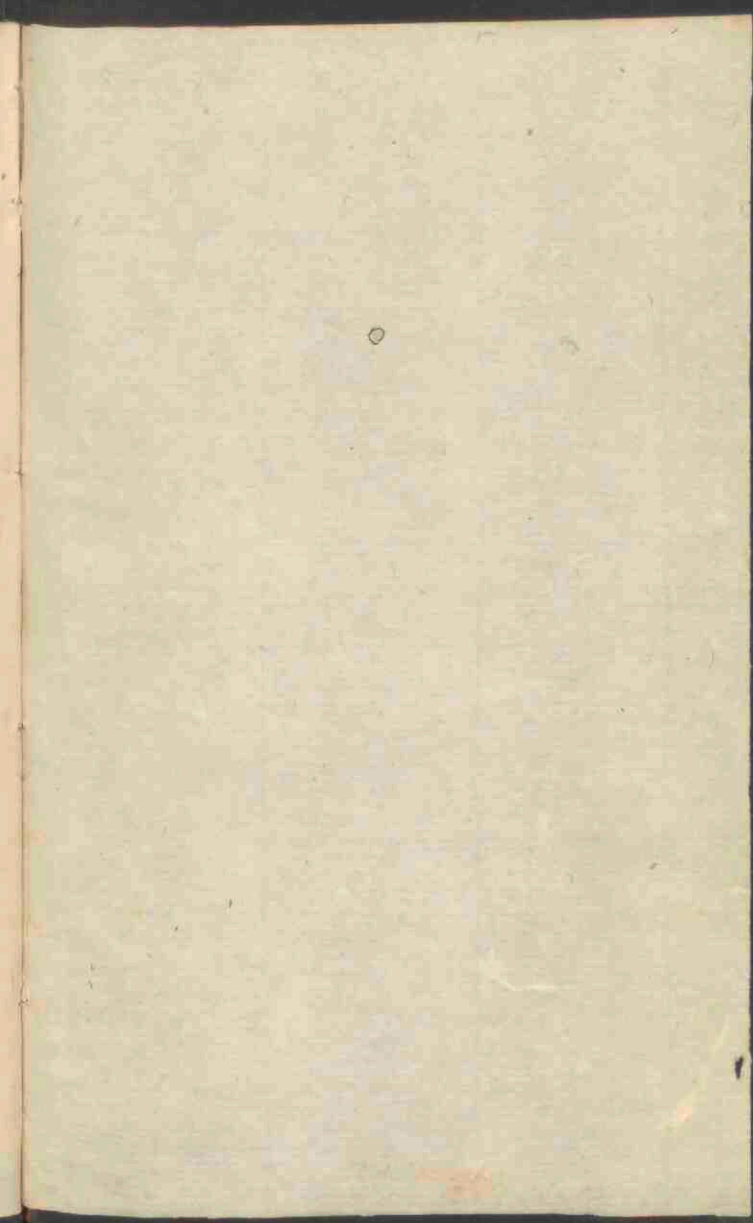
Small, faint text or number centered near the bottom of the page.

mē

